

ΤΜΗΜΑ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ
TAX DEPARTMENT

► Ενημερωτικό Έντυπο για τις
Παροχές σε Είδος

ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2018

Περιεχόμενα

Εισαγωγή.....5

Κεφάλαιο 1: Πεδίο Εφαρμογής και Εισαγωγικές Έννοιες.....6

- 1.1 Τι είναι η παροχή σε είδος;.....6
- 1.2 Σε ποιους εφαρμόζονται οι κανόνες αυτοί;.....6
- 1.3 Υπάλληλοι.....7
- 1.4 Αξίωμα.....7
- 1.5 Θέση από την οποία ασκείται έλεγχος.....7
- 1.6 Πρόσωπα τα οποία έπαυσαν να είναι υπάλληλοι ή κάτοχοι αξιώματος.....7
- 1.7 Τεκμήριο της παροχής σε είδος.....7
- 1.8 Συνδεδεμένη εταιρεία.....8
- 1.9 Μέλη της οικογένειας ή του ίδιου νοικοκυριού.....8
- 1.10 Υποχρέωση δήλωσης.....9
- 1.11 Εγγραφή εργοδοτών.....9
- 1.12 Ερμηνεία του όρου «αμοιβή».....9
- 1.13 Επιμερισμός της παροχής σε είδος.....9
- 1.14 Παραχωρήσεις μετρητών.....9

Κεφάλαιο 2: Είσπραξη του Φόρου Εισοδήματος επί των Παροχών σε Είδος.....9

- 2.1 Υποχρέωση απόδοσης του ανάλογου φόρου.....9
- 2.2 Προσδιορίζοντας την αφαίρεση του ΡΑΥΕ.....9
- 2.3 Τήρηση αρχείων.....10
- 2.4 Αρχεία που πρέπει να τηρούνται για αυτοκίνητα της επιχείρησης.....10

Κεφάλαιο 3: Κατηγορίες των Παροχών σε Είδος..11

- 3.1 Κατάταξη των παροχών σε είδος.....11
- 3.2 Επεξήγηση των κατηγοριών των παροχών σε είδος.....11

Κεφάλαιο 4: Καθορισμός Αξίας των Παροχών σε Είδος της Κατηγορίας 1.....11

- 4.1 Παροχές σε είδος σε σχέση με αυτοκίνητο.....11
- 4.2 Πότε γεννάται η παροχή σε είδος;.....11

4.3 Χρήση αυτοκινήτων μέσα στο πλαίσιο εκτέλεσης των καθηκόντων..... 12

4.4 Ετήσια αξία της παροχής σε είδος..... 12

4.5 Αξία του αυτοκινήτου..... 12

4.6 Αξία χρήσης του αυτοκινήτου..... 12

4.7 Αξία επισκευών και συντήρησης..... 13

4.8 Αξία των καυσίμων..... 13

4.9 Η αξία της ιδιωτικής χρήσης του αυτοκινήτου... 13

4.10 Μείωση στην αξία της ιδιωτικής χρήσης του αυτοκινήτου (για διαδρομή μεταξύ δύο σημείων μόνο)..... 13

4.11 Διάφορα Παραδείγματα..... 14

4.12 Χρονική περίοδος μικρότερη του έτους..... 14

4.13 Αντικατάσταση αυτοκινήτου..... 15

4.14 Εμπορικά αυτοκίνητα (τύπου βαν)..... 15

4.15 Απευθείας πληρωμές για χρήση αυτοκινήτου. 15

4.16 Πολλαπλές ταμειακές αποζημιώσεις επί των αυτοκινήτων..... 16

4.17 Πληρωμές με βάση το διανυόμενο χιλιόμετρο. 16

Κεφάλαιο 5: Καθορισμός της Αξίας των Παροχών σε είδος της Κατηγορίας 2.....17

5.1 Κατηγορία 2 : Χρήση περιουσιακών στοιχείων, διαμονή και σχετικά κόστη..... 17

5.2 Καθορισμός της Αξίας..... 17

5.3 Επιπρόσθετα κόστη..... 18

5.3.1 Κόσμη τα οποία επαυξάνουν σε μόνιμη βάση την αξία της ακίνητης ιδιοκτησίας/περιουσιακού στοιχείου..... 18

5.3.2 Συνήθη έξοδα τα οποία γίνονται στο πλαίσιο της συνηθισμένης συντήρησης ή χρήσης της ακίνητης ιδιοκτησίας/περιουσιακού στοιχείου..... 18

5.4 Ασφαλιστική κάλυψη της ακίνητης που χρησιμοποιείται για την παροχή κατά είδος..... 18

5.5 Αφαιρέσεις..... 18

5.6 Αγοραία αξία..... 18

5.7 Κόστος Ακίνητης Ιδιοκτησίας..... 18

5.8 Παραχώρηση διαμονής η οποία δεν αποτελεί παροχή σε είδος	19	6.9 Ταξίδια διακοπών, διάφορα δώρα και βραβεία κινήτρων.....	23
5.9 Διάφορα Παραδείγματα.....	19	Κεφάλαιο 7: Εξαιρέσεις	24
5.10 Ακίνητο με δικαίωμα χρήσης.....	20	7.1 Εισαγωγή.....	24
Κεφάλαιο 6: Καθορισμός Αξίας των παροχών σε είδος της Κατηγορίας 3.	20	7.2 Τηλεφωνία.....	24
6.1 Κατηγορία 3: Άλλες παροχές σε είδος- Εισαγωγή	20	7.3 Εξοπλισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών.	24
6.2 Καθορισμός αξίας της παροχής σε είδος.....	20	7.4 Διευκολύνσεις φύλαξης και ψυχαγωγίας παιδιών	24
6.2.1 Όταν το περιουσιακό στοιχείο ανήκει στον εργοδότη	20	7.5 Αγαθά που καταναλώνονται εντός των υποστατικών	24
6.2.2 Όταν το περιουσιακό στοιχείο δεν ανήκει στον εργοδότη (εξωτερική ιδιοκτησία).....	20	7.6 Εφημερίδες.....	24
6.2.3 Διάθεση περιουσιακών στοιχείων.....	20	7.7 Συνδρομές σε επαγγελματικά σώματα	25
6.3 Σχέδια αγοράς μετοχών	21	7.8 Ασφαλιστική κάλυψη σε σχέση με ζημιές.....	25
6.4 Καταβολή αποζημιώσεων.....	21	7.9 Βραβεία για μακροπρόθεσμη υπηρεσία	25
6.4.1 Ιδιωτικά έξοδα.	21	7.10 Χριστουγεννιάτικα πάρτι και Εκδηλώσεις	25
6.4.2 Επαγγελματικά ταξίδια.....	21	7.11 Εκπαιδευτικά προγράμματα/υποτροφίες στους υπαλλήλους	25
6.5 Αγαθά και υπηρεσίες που παράγονται από τον εργοδότη και διατίθενται με έκπτωση	22	7.12 Στολές και Ειδική Ενδυμασία.....	26
6.6 Δωρεάν ή επιχορηγημένα γεύματα.....	22	7.13 Μεταφορά στον χώρο εργασίας.....	26
6.7 Δώρα στους υπαλλήλους.....	23	7.14 Χώροι Αναψυχής	27
6.8 Κόστος Εργαλείων – Ανάκτηση Εξόδων.	23	7.15 Έξοδα Μετεγκατάστασης	27

Εισαγωγή

Οι πληροφορίες που περιλαμβάνονται σε αυτό το ενημερωτικό έντυπο αναφέρονται στις περιπτώσεις όπου υφίσταται εργασιακή σχέση και κατά συνέπεια το εισόδημα που αποκτάται από τα πρόσωπα των περιπτώσεων αυτών θεωρείται ως εισόδημα από μισθωτή υπηρεσία.

Εκτός αν η νομοθεσία προβλέπει διαφορετικά, οι φορολογούμενοι που λαμβάνουν παροχές σε είδος μέσα στο πλαίσιο της εργοδότησής τους, γενικά υπόκεινται σε φορολογία. Οι πλέον συνηθισμένες παροχές σε είδος περιγράφονται πιο κάτω και έχουν κατηγοριοποιηθεί σε φορολογητέες παροχές ή μη φορολογητέα προνόμια. Στην δεύτερη ομάδα, ωστόσο, μπορεί να υπάρξει κάποιο σημείο πέραν του οποίου η έννοια του «προνομίου» δεν ισχύει πλέον· δηλαδή το πλεονέκτημα που αποκομίζει ο υπάλληλος, είναι στην πραγματικότητα, είδος επιπρόσθετης αμοιβής, οπότε το όφελος αυτό θεωρείται ως φορολογητέα παροχή σε είδος.

Όταν κάποιο ποσό που σχετίζεται με φορολογητέα παροχή σε είδος θα πρέπει να συμπεριληφθεί στο μεικτό εισόδημα, ο εργοδότης θα πρέπει να υπολογίσει την αξία του ή να προβεί σε κάποιο λογικό υπολογισμό του και να το συμπεριλάβει στο έντυπο Ε.Πρ.7, στη στήλη «Χορηγήματα και Προμήθειες» και να γίνει αποκοπή του νενομισμένου φόρου.

Κεφάλαιο 1: Πεδίο Εφαρμογής και Εισαγωγικές Έννοιες.

1.1 Τι είναι η παροχή σε είδος;

«Παροχή σε είδος» σημαίνει το όφελος που παρέχεται ή θεωρείται ότι παρέχεται λόγω εργοδότησης ή κατοχής αξιώματος. Η βάση της φορολόγησης είναι το άρθρο 5(1)(β)¹ και 5(2)(β) του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου (Ν.118(Ι)/2002), όπως έχει τροποποιηθεί, το οποίο εφαρμόζεται σε όλα τα κέρδη που πηγάζουν από την εργοδότηση ή την κατοχή αξιώματος, ανεξάρτητα αν αυτά λαμβάνονται υπό μορφή μετρητών ή σε είδος και ανεξάρτητα αν λαμβάνονται σύμφωνα με τους κανονικούς όρους του συμβολαίου εργοδότησης ή ως φιλοδώρημα. Παρομοίως, όταν η πληρωμή ή οποιοδήποτε άλλο όφελος αντιπροσωπεύει αμοιβή για υπηρεσίες που παρέχονται από πρόσωπο, τότε είναι φορολογητέα όχι μόνο όταν αυτή παρέχεται απευθείας από τον εργοδότη προς τον υπάλληλο, αλλά επίσης όταν αυτή παρέχεται με έμμεσο τρόπο, δηλαδή, είτε από τρίτα μέρη ή σε τρίτα μέρη.

Αν και οι παροχές σε είδος έχουν τη φύση του συνηθισμένου εισοδήματος, αυτές έχουν κάποια ειδικά χαρακτηριστικά τα οποία απαιτούν ειδική ρύθμιση, η οποία σκοπεύει:

- να διασφαλίσει ότι δεν υπάρχουν οποιεσδήποτε αμφιβολίες αναφορικά με την φορολόγηση των παροχών σε είδος·

¹ Άρθρο 5(1): Τηρουμένων των διατάξεων του παρόντος Νόμου, στην περίπτωση προσώπου που είναι κάτοικος της Δημοκρατίας, για κάθε φορολογικό έτος επιβάλλεται φόρος με συντελεστή ή συντελεστές, όπως ειδικότερα καθορίζονται στον παρόντα Νόμο στο εισόδημα που κτάται ή προκύπτει από πηγές τόσο εντός όσο και εκτός της Δημοκρατίας, αναφορικά με –

(β) οποιαδήποτε κέρδη ή άλλα οφέλη από οποιοδήποτε αξίωμα ή μισθωτές υπηρεσίες, περιλαμβανομένης της κατ' εκτίμηση ετήσιας αξίας καταλύματος, στέγης και διατροφής ή οικίας, καθώς και κάθε άλλο επίδομα, χρηματικής ή άλλης μορφής, που χορηγείται αναφορικά με παρεχόμενες μισθωτές υπηρεσίες στο άτομο το οποίο παρέχει τις μισθωτές υπηρεσίες ή σε οποιοδήποτε μέλος της οικογένειάς του·

- να προσδιορίσει σε ποιες περιπτώσεις και σε ποιο βαθμό τα οφέλη θεωρούνται ως παροχές σε είδος·
- να προσδιορίσει την αξία τους· και
- να καθορίσει τον τρόπο με τον οποίο θα πρέπει να αποδοθεί ο φόρος εισοδήματος.

Από τη στιγμή που οι παροχές σε είδος φορολογούνται με τον ίδιο τρόπο ως οι μισθοί, ο εργοδότης που θα επιβαρυνθεί με το κόστος για την παροχή τους θα μπορεί να αφαιρέσει το κόστος αυτό από το εισόδημά του στην **ίδια έκταση** που θα μπορούσε να αφαιρεθεί ως σαν να είχε πληρώσει μισθούς, εφόσον δύναται σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου και τις σχετικές Εγκυκλίους που εκδόθηκαν από το Τμήμα Φορολογίας. Εφόσον η νομοθεσία δεν επιτρέπει ως εκπιπτόμενη δαπάνη για τον εργοδότη τα έξοδα ιδιωτικού οχήματος αυτό που θα δύναται να εκπίπτει είναι το ποσό που υπολογίστηκε ως παροχή σε είδος που αφορά αυτοκίνητα ως οι υπολογισμοί στο Κεφάλαιο 4.

1.2 Σε ποιους εφαρμόζονται οι κανόνες αυτοί;

Το έντυπο αυτό αναφέρεται στις παροχές σε είδος που παρέχονται σε υπαλλήλους και πρόσωπα που κατέχουν ή θεωρούνται ότι κατέχουν αξίωμα. Το γεγονός αυτό δεν πρέπει να οδηγεί στο συμπέρασμα ότι στο νόμο υπάρχει οποιαδήποτε διάκριση μεταξύ υπαλλήλων και διευθυντών. Οι πληρωμές σε είδος έναντι υπηρεσιών που παρέχονται από αυτοεργοδοτούμενο πρόσωπο είναι εξίσου φορολογητέες, αλλά ο τρόπος που πρέπει να αποτιμηθούν και να παρουσιαστούν, δεν ρυθμίζεται από τις οδηγίες αυτές.

Η παροχή οποιονδήποτε ωφελημάτων από τον εργοδότη προς τον υπάλληλο εφαρμόζεται εξίσου στα ωφελήματα που παρέχονται:

- από εταιρεία ή συνεταιρισμό προς αξιωματούχο (περιλαμβανομένων των προσώπων που κατέχουν θέση από την οποία ασκούν έλεγχο σε εταιρεία και εταίρους σε εταιρεία), ή

- από εταιρεία σε υπάλληλο ή αξιωματούχο συνδεδεμένης εταιρείας, ή
- από τρίτα μέρη ως ανταμοιβή για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν στο πλαίσιο εργοδότησης ή κατοχής αξιώματος, ή
- σε μέλος της οικογένειας ή του νοικοκυριού του υπαλλήλου ή αξιωματούχου.

Οι αναφορές στις οδηγίες αυτές σε εργοδότη και εργοδοτούμενο θα ερμηνεύονται ανάλογα, με επιφύλαξη το πλαίσιο στο οποίο γίνεται η αναφορά.

1.3 Υπάλληλοι

Οι υπάλληλοι είναι τα πρόσωπα που παρέχουν υπηρεσίες σύμφωνα με συμβόλαιο εργοδότησης, ανεξάρτητα αν γίνεται ρητή αναφορά σ' αυτό ή εξυπακούεται από το περιεχόμενο του· επίσης δεν έχει καμιά σημασία αν η εκτέλεση των υπηρεσιών γίνεται στο πλαίσιο πλήρους ή μερικής απασχόλησης. Υπάλληλος μπορεί να θεωρηθεί επίσης πρόσωπο που δεν έχει συνάψει συμβόλαιο εργοδότησης, αλλά από τη φύση των καθηκόντων που εκτελεί μπορεί να θεωρηθεί ως τέτοιος. Οι οδηγίες αυτές εφαρμόζονται επίσης σε παροχές σε είδος που παρέχονται σε πρόσωπο το οποίο έπαυσε μεν να είναι υπάλληλος, αλλά οι παροχές συνεχίζονται να του παρέχονται από την προηγούμενη του εργοδότηση.

1.4 Αξίωμα

Στο όρο «αξίωμα» δίνεται μια πλατιά ερμηνεία και εφαρμόζεται σε:

- διευθυντές εταιρείας·
- πρόσωπα που εκτελούν καθήκοντα παρόμοια με αυτά των διευθυντών, ανεξάρτητα αν αυτά αποκαλούνται με διαφορετικό όνομα·
- πρόσωπα, στις οδηγίες των οποίων οι διευθυντές των εταιρειών συνηθίζεται να ενεργούν·
- πρόσωπα τα οποία κατέχουν θέση στην εταιρεία από την οποία ασκούν έλεγχο·
- πρόσωπα (άλλα από αυτά που αναφέρονται πιο πάνω) που κατέχουν αξίωμα.

1.5 Θέση από την οποία ασκείται έλεγχος

Ένα πρόσωπο θεωρείται ότι κατέχει θέση από την οποία ασκεί έλεγχο στην εταιρεία αν είναι μέτοχος ή διευθυντής και:

- κατέχει, άμεσα ή έμμεσα, 25% ή περισσότερο των δικαιωμάτων ψήφου ή των συνηθισμένων μετοχών της συγκεκριμένης εταιρείας ή μιας συνδεδεμένης εταιρείας ή
- άμεσα ή έμμεσα είναι μέτοχος της συγκεκριμένης εταιρείας και οι μετοχές που κατέχει μαζί με οποιεσδήποτε μετοχές που κατέχονται άμεσα ή έμμεσα στην εν λόγω εταιρεία από μέλος ή μέλη της οικογένειάς του, αποτελούν άνω του 50% του συνηθισμένου μετοχικού κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου στην συγκεκριμένη εταιρεία.

1.6 Πρόσωπα τα οποία έπαυσαν να είναι υπάλληλοι ή κάτοχοι αξιώματος

Όταν ένα πρόσωπο, το οποίο ήταν υπάλληλος, λάβει ή συνεχίζει να λαμβάνει κάποιο όφελος ως αποτέλεσμα της προηγούμενης εργοδότησης του, το όφελος αυτό είναι φορολογητέο ως παροχή σε είδος. Ο πρώην εργοδότης αναγράφει το συγκεκριμένο όφελος στη Δήλωση Εργοδότη και εκδίδει Πιστοποιητικό Αποδοχών για τον πρώην υπάλληλο του με την αντίστοιχη παρακράτηση φόρου αν υπάρχει. Η ίδια αρχή εφαρμόζεται σε πρόσωπα που παύουν να κατέχουν αξίωμα.

1.7 Τεκμήριο της παροχής σε είδος

Τα οφέλη που παρέχονται στις πιο κάτω περιπτώσεις θεωρούνται κατά τεκμήριο ότι παρέχονται ως αποτέλεσμα της εργοδότησης ή της κατοχής αξιώματος:

- τα οφέλη που παρέχονται από εργοδότες προς τους υπαλλήλους τους·
- τα οφέλη που παρέχονται από εταιρείες και συνεταιρισμούς προς τους αξιωματούχους τους (σύμφωνα με την πιο πάνω ερμηνεία)·
- τα οφέλη που παρέχονται από τον εργοδότη σε πρόσωπο το οποίο δεν είναι υπάλληλος της συγκεκριμένης εταιρείας αλλά

είναι υπάλληλος/αξιωματούχος συνδεδεμένης εταιρείας με αυτήν ή άτομο το οποίο συνδέεται με υπάλληλο/αξιωματούχο της εταιρείας (εργοδότη).

Εξαίρεση από το πιο πάνω τεκμήριο εφαρμόζεται μόνο όταν προκύπτει το πιο κάτω αποτέλεσμα:

- το όφελος είναι καθαρά προσωπική προσφορά, ή
- καταβάλλεται για διευθέτηση ή έναντι λογαριασμού χρέους το οποίο δεν σχετίζεται με την εργοδότηση ή το αξίωμα· ή
- εντάσσεται στην κατηγορία του μερίσματος σύμφωνα με τις διατάξεις του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου· ή
- το όφελος αποτελείται από αναλήψεις που γίνονται από εταίρο έναντι λογαριασμού για το μερίδιο των κερδών του και αναφέρεται ως τέτοιο στα αρχεία του συνεταιρισμού·
- το όφελος εμπίπτει στις διατάξεις 5(1)(ζ) και 5(2)(ζ) του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου.

Όταν το αποτέλεσμα οδηγεί στο συμπέρασμα ότι το όφελος αποτελεί την αμοιβή για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν λόγω εργοδότησης ή κατοχής αξιώματος, τότε θα θεωρείται ως παροχή σε είδος χωρίς να υπάρχει ανάγκη για εφαρμογή των πιο πάνω τεκμηρίων, και κατά συνέπεια θα είναι φορολογητέα ακόμη και αν αυτή παρέχεται από τρίτα μέρη.

1.8 Συνδεδεμένη εταιρεία

Όφελος που παραχωρείται από την εταιρεία Α σε υπάλληλο ή αξιωματούχο συνδεδεμένης εταιρείας Β, θεωρείται ότι παρέχεται ως αποτέλεσμα της εργοδότησης ή του αξιώματος ωσάν να πληρωνόταν από τη Β. Δύο εταιρείες είναι συνδεδεμένες αν –

- αποτελούν μέρος συγκροτήματος εταιρειών όπως ερμηνεύεται από το άρθρο 33 του περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμου· ή

- περισσότερο από 50% των δικαιωμάτων ψήφου ή των συνηθισμένων μετοχών κατέχονται άμεσα ή έμμεσα από τα ίδια πρόσωπα.

1.9 Μέλη της οικογένειας ή του ίδιου νοικοκυριού

Όταν το όφελος παραχωρείται σε μέλος της οικογένειας ή του νοικοκυριού του προσώπου που εργοδοτείται ή κατέχει αξίωμα, τότε θεωρείται ότι παρέχεται στο πρόσωπο αυτό. Αν το πρόσωπο που παρέχει το όφελος είναι ο εργοδότης του προσώπου αυτού, ή η εταιρεία, ή ο συνεταιρισμός όπου το πρόσωπο αυτό κατέχει αξίωμα, θα εφαρμόζονται τα τεκμήρια που αναφέρθηκαν πιο πάνω. Εξαίρεση από τον εν λόγω κανόνα θα εφαρμόζεται αν αποδειχθεί ότι το μέλος της οικογένειας ή του νοικοκυριού έλαβε το όφελος υπό την προσωπική του ιδιότητα.

«Μέλη της οικογένειας» ενός προσώπου είναι ο/η σύζυγος και πρόσωπα μέχρι και τρίτου βαθμού συγγένειας, είτε αυτά είναι άγαμα είτε είναι έγγαμα και σύζυγοι αυτών καθώς και μέλη του ίδιου νοικοκυριού. «Μέλη του ίδιου νοικοκυριού» ενός προσώπου είναι τα πρόσωπα τα οποία συνήθως διαμένουν στην ίδια κατοικία – ανεξάρτητα αν σχετίζονται ή όχι με αυτόν/αυτήν.

Παράδειγμα:

Αν παραχωρείται αυτοκίνητο σε κάποιο Διευθυντή τότε το αυτοκίνητο της εταιρείας θεωρείται ως φορολογητέα παροχή σε είδος. Αν η σύζυγος, κόρη, γιός, μητέρα κλπ του Διευθυντή χρησιμοποιούν το αυτοκίνητο αυτό, η χρήση του αυτοκινήτου θεωρείται επίσης ως παροχή σε είδος. Ωστόσο, αν το συγγενικό πρόσωπο που απολαμβάνει την παροχή σε είδος δεν είναι υπάλληλος ή αξιωματούχος της εταιρείας, τότε η χρήση του αυτοκινήτου από το πρόσωπο αυτό θα θεωρείται ως παροχή σε είδος προς το Διευθυντή. Η ίδια φορολογική μεταχείριση ισχύει επίσης στην περίπτωση που το αυτοκίνητο δεν ανήκει στην εταιρεία αλλά στην ιδύνουσα της ή άλλη συνδεδεμένη εταιρεία.

1.10 Υποχρέωση δήλωσης

Οι δικαιούχοι που παραλείπουν να δηλώσουν τις παροχές σε είδος θα είναι υπόχρεοι σε επιπρόσθετο φόρο για παράλειψη όπως προνοείται από τον περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμο του 1978 (Ν.4/78). Υπάλληλοι που είναι δικαιούχοι για υποβολή δήλωσης έχουν υποχρέωση να υποβάλλουν τις παροχές σε είδος λόγω του ότι αυτές θα έχουν ήδη συμπεριληφθεί στο Πιστοποιητικό Απολαβών (Ε.Πρ.63) και στη Δήλωση Εργοδότη (Ε.Πρ.7) που υποβάλλεται από τον εργοδότη τους.

Οι εργοδότες που παραλείπουν να δηλώσουν τις παροχές σε είδος έγκαιρα και ορθά θα υπόκεινται σε επιβαρύνσεις.

1.11 Εγγραφή εργοδοτών

Οποιοδήποτε πρόσωπο παρέχει «παροχές σε είδος» σε υπάλληλο του και οποιαδήποτε εταιρεία ή συνεταιρισμός παρέχει οφέλη σε αξιωματούχους της, ακόμη και στην περίπτωση που δεν έχει υπαλλήλους, θεωρείται ως εργοδότης από το Τμήμα Φορολογίας (ΤΦ). Τέτοια πρόσωπα, εταιρείες και συνεταιρισμοί θα πρέπει να εγγραφούν ως εργοδότες στο μητρώο και να λάβουν Α.Φ.Μ για να υποβάλλουν Δηλώσεις Εργοδότη (Ε.Πρ.7).

1.12 Ερμηνεία του όρου «αμοιβή»

Ο όρος «αμοιβή» ή «απολαβές» που εμφανίζονται στο έντυπο αυτό σημαίνει οποιαδήποτε αποζημίωση για την παροχή μισθωτών υπηρεσιών. Περιλαμβάνει μισθούς και ημερομίσθια, δικαιώματα, υπερωριακή πληρωμή, πληρωμή άδειας, εκτός αν αναφέρεται ρητά στη σχετική νομοθεσία, προμήθεια, προνόμια (perks), φιλοδωρήματα (bonus and tips), παροχές σε είδος, αποπληρωμή εξόδων και άλλες παραχωρήσεις.

1.13 Επιμερισμός της παροχής σε είδος

Όταν η παροχή σε είδος επιμερίζεται μεταξύ δύο ή περισσότερων δικαιούχων, κάθε δικαιούχος θα λάβει το «μερίδιο» της παροχής αυτής το οποίο θα

υπόκεινται σε φορολόγηση και οποιοδήποτε οφειλόμενο φόρο που κατακρατείται από τον πρόσωπο που την κατέχει.

1.14 Παραχωρήσεις μετρητών

Όλες οι παραχωρήσεις μετρητών που καταβάλλονται σε υπαλλήλους, με εξαίρεση των μετρητών που καταβάλλονται για τη χρήση αυτοκινήτων που ανήκουν σε υπαλλήλους και τα χρησιμοποιούν για σκοπούς της επιχείρησης, είναι πλήρως φορολογητέα. **Δεν υπάρχουν παραχωρήσεις μετρητών που εξαιρούνται από το φόρο εισοδήματος.** Η φορολογική μεταχείριση για τις καταβολές μετρητών αναφορικά με τη χρήση αυτοκινήτων που ανήκουν σε υπαλλήλους για σκοπούς της επιχείρησης επεξηγείται πιο κάτω στο εν λόγω έντυπο.

Κεφάλαιο 2: Είσπραξη του Φόρου Εισοδήματος επί των Παροχών σε Είδος.

2.1 Υποχρέωση απόδοσης του ανάλογου φόρου

Η αξία των διαφόρων παροχών σε είδος προσδιορίζεται σύμφωνα με τις οδηγίες αποτίμησης που παρατίθενται στο έντυπο αυτό. Οι αποτιμήσεις αυτές θα προσδιορίζουν τη «μισθολογική αξία» της παροχής σε είδος η οποία θα φορολογηθεί με τον ίδιο τρόπο ως οι μεικτές απολαβές μέσω της υποβολής της Δήλωσης Ε.Πρ.7.

Οι εργοδότες έχουν την υποχρέωση για τη δήλωση των παροχών σε είδος που παρέχονται από τους ίδιους ή συνδεδεμένες εταιρείες. Η αποκάλυψη των παροχών σε είδος που παρέχονται από τρίτα μέρη, π.χ. φιλοδωρήματα, έναντι των οποίων ο εργοδότης δεν ασκεί έλεγχο είναι αποκλειστική ευθύνη του υπαλλήλου.

2.2 Προσδιορίζοντας την αφαίρεση του PAYE

Σύμφωνα με το υφιστάμενο σύστημα οι αφαιρέσεις του PAYE γίνονται από πληρωμή μετρητών, δηλαδή τους μισθούς που καταβάλλονται. Με την

προσθήκη των παροχών σε είδος οι φορολογητέες μεικτές απολαβές θα περιλαμβάνουν ένα ταμειακό μέρος και ένα μέρος μη ταμειακό. Ο υπολογισμός του PAYE θα εφαρμόζεται στο σύνολο των φορολογητέων μεικτών απολαβών, αλλά θα αφαιρούνται από το ταμειακό μέρος. Για προφανείς λόγους ο φόρος PAYE δεν μπορεί να παρακρατείται από τις παροχές σε είδος.

Θα πρέπει να ακολουθούνται τα πιο κάτω βήματα:

- προσδιορίστε την αξία της παροχής σε είδος για την περίοδο πληρωμής, σύμφωνα με αυτές τις οδηγίες·
- προσθέστε την αξία της παροχής σε είδος για την εν λόγω περίοδο πληρωμής στις μεικτές απολαβές που κερδίζονται σε αυτήν την περίοδο·
- υπολογίστε τις αποκοπές PAYE με αναφορά στο μεικτό ποσό (αξία παροχών σε είδος συν μεικτές απολαβές)· και
- αφαιρέστε το PAYE από το μέρος των μετρητών.

2.3 Τήρηση αρχείων

Οι εργοδότες οφείλουν να τηρούν τα κατάλληλα αρχεία που δείχνουν τον τρόπο προσδιορισμού της αξίας των παροχών σε είδος και να είναι διαθέσιμα προς έλεγχο όταν τους ζητηθούν από τον Έφορο Φορολογίας.

Θα πρέπει να αναφερθεί ότι οι παροχές σε είδος μπορεί να είναι σε συνεχή βάση, όπως στην περίπτωση αυτοκινήτου της επιχείρησης, διαμονής, δανείου κλπ, ή μπορεί να είναι εφάπαξ, όπως την περίπτωση παραχώρησης περιουσιακών στοιχείων, αεροπορικών εισιτηρίων, εκπτώσεις κλπ.

Οι εργοδότες έχουν υποχρέωση να προβαίνουν σε αυτή τη διαφοροποίηση, ώστε να είναι εις θέση να διατηρούν ικανοποιητικά αρχεία που να μπορούν να αιτιολογήσουν τη φορολογική μεταχείριση των παροχών σε είδος. Για παράδειγμα, η αξία του αυτοκινήτου ή του σκάφους δεν θα αλλάξει κατά τη

διάρκεια του έτους, εκτός αν αυτά αλλάξουν κατά τη διάρκεια του έτους. Για αυτό αναμένεται ότι τα αρχεία θα διατηρούνται για να δείξουν πως μια συνεχής παροχή σε είδος προσδιορίστηκε στο αρχικό στάδιο και ποια κριτήρια αποτίμησης έχουν εφαρμοστεί, ως επίσης και πως οι εφάπαξ παροχές σε είδος έχουν προσδιοριστεί και αποτιμηθεί, περιλαμβάνοντας τα έγγραφα που χρησιμοποιήθηκαν για το σκοπό αυτό.

Θα ήταν προτιμότερο οι εργοδότες να συμβουλευόταν τα κατά τόπους Επαρχιακά Γραφεία του Τμήματος Φορολογίας αναφορικά με τα αρχεία που πρέπει να τηρούνται.

2.4 Αρχεία που πρέπει να τηρούνται για αυτοκίνητα της επιχείρησης

Οι εργοδότες οφείλουν να τηρούν ειδικά αρχεία αναφορικά με όλα τα ιδιόκτητα αυτοκίνητα, ως επίσης και τα αυτοκίνητα που ενοικιάζονται ή μισθώνονται σε μακροχρόνια βάση, ανεξάρτητα αν αυτά διατίθενται για παροχές σε είδος προς υπαλλήλους τους. Το εν λόγω αρχείο πρέπει να τηρείται επικαιροποιημένο και να είναι στη διάθεση του Εφόρου Φορολογίας, όταν αυτό ζητηθεί.

Θα πρέπει να περιλαμβάνει τα πιο κάτω στοιχεία:

- περιγραφή του κάθε αυτοκινήτου: αριθμό εγγραφής, εταιρεία κατασκευής, μοντέλο·
- χρόνος της πρώτης εγγραφής στη Δημοκρατία·
- στην περίπτωση μεταχειρισμένου αυτοκινήτου (που μεταφέρθηκε από το εξωτερικό), ο χρόνος της πρώτης εγγραφής του εκτός της Δημοκρατίας·
- αξία του αυτοκινήτου, όταν είναι καινούργιο, περιλαμβανομένων των φόρων και αδειών, και στο οποίο θα πρέπει να προστεθούν τυχόν εκπτώσεις που έχουν ληφθεί. Απαιτούνται όλα τα έγγραφα και τιμολόγια. Στην περίπτωση μεταχειρισμένου ο Έφορος μπορεί να προβεί σε δική του εκτίμηση·
 - όνομα δικαιούχου, αναφέροντας κατά πόσο ασκεί τα καθήκοντα του πωλητή/διανομέα·

- διεύθυνση και περιγραφή του τόπου που φυλάσσεται το αυτοκίνητο·
- κατά πόσο το αυτοκίνητο ανήκει στον εργοδότη ή είναι υπό ενοικίαση ή μίσθωση.

Κεφάλαιο 3: Κατηγορίες των Παροχών σε Είδος

3.1 Κατάταξη των παροχών σε είδος

Οι παροχές σε είδος κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες:

- Παροχές σε είδος σε σχέση με αυτοκίνητα.
- Χρήση περιουσιακών στοιχείων, περιλαμβανομένης της διαμονής.
- Άλλες παροχές σε είδος.

Οι εργοδότες οφείλουν να αναφέρουν και να αποδίδουν τον ανάλογο φόρο επί της αξίας της παροχής σε είδος κάτω από αυτές τις κατηγορίες. Ωστόσο, δεν υπάρχει καμιά υποχρέωση για την απόδοση του φόρου επί των παροχών αυτών σύμφωνα με τις εν λόγω κατηγορίες γιατί ο φόρος αυτός δεν μπορεί να διαχωριστεί και να προσδιοριστεί ξεχωριστά στη Δήλωση Εργοδότη (Ε.Πρ.7).

3.2 Επεξήγηση των κατηγοριών των παροχών σε είδος

(α) *Παροχές σε είδος σε σχέση με αυτοκίνητα.*

Οι παροχές αυτές περιλαμβάνουν:

- τα αυτοκίνητα που ανήκουν στην επιχείρηση ή/και που μισθώνονται σε μακροχρόνια βάση ή/και ενοικιάζονται από την επιχείρηση και τίθενται στη διάθεση των υπαλλήλων ή αξιωματούχων της για ιδιωτική χρήση·
- και τα κατ' αποκοπή ποσά που καταβάλλονται στους υπαλλήλους ή αξιωματούχους αναφορικά με τη χρήση των δικών τους αυτοκινήτων μέσα στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους.

(β) *Χρήση των περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης, περιλαμβανομένης και της διαμονής.*

Η κατηγορία αυτή αναφέρεται στη χρήση των περιουσιακών στοιχείων που ανήκουν στην επιχείρηση ή ενοικιάζονται ή μισθώνονται σε μακροχρόνια βάση από την επιχείρηση και τίθενται στη διάθεση των υπαλλήλων ή αξιωματούχων για ιδιωτική τους χρήση. **Εξαιρείται** από την κατηγορία αυτή η χρήση των αυτοκινήτων, η οποία περιλαμβάνεται στην Κατηγορία 1, αλλά αφορά την ιδιωτική χρήση των χώρων διαμονής, σκαφών, αεροπλάνων, επίπλων, μηχανημάτων κλπ.

(γ) *Άλλες παροχές σε είδος.*

Αυτές είναι διάφορες άλλες παροχές σε είδος οι οποίες δεν εμπίπτουν στις πιο πάνω κατηγορίες. Τέτοιες παροχές περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων σε επιχορηγημένες τιμές, αποζημιώσεις διαφόρων λογαριασμών κοινής ωφέλειας, σχολείων κλπ, και την προμήθεια αγαθών ή/και υπηρεσιών δωρεάν ή σε μειωμένες τιμές, όπως την ψυχαγωγία, γεύματα, ταξίδια, κλπ.

Κεφάλαιο 4: Καθορισμός Αξίας των Παροχών σε Είδος της Κατηγορίας 1.

4.1 Παροχές σε είδος σε σχέση με αυτοκίνητο

Οι παροχές σε είδος που σχετίζονται με τη χρήση των αυτοκινήτων μπορεί να είναι τριών ειδών:

- η χρήση των αυτοκινήτων·
- η χρήση των εμπορικών αυτοκινήτων (τύπου βαν)· και
- οι αποζημιώσεις μετρητών για αυτοκίνητο.

4.2 Πότε γεννάται η παροχή σε είδος;

Η παροχή σε είδος γεννάται όταν υπάρχει συνήθως το στοιχείο της ιδιωτικής χρήσης, το οποίο κατά τεκμήριο υπάρχει:

- όταν το αυτοκίνητο τίθεται στη διάθεση ενός συγκεκριμένου προσώπου· ή
- όταν είναι διαθέσιμο για χρήση εκτός των συνηθισμένων ωρών εργασίας· ή
- όταν δεν φυλάγεται στα υποστατικά του εργοδότη (ή της εταιρείας ή του συνεταιρισμού)

- κατά τη διάρκεια της νύκτας ή τα Σαββατοκύριακα· ή
- όταν χρησιμοποιείται συχνά για ιδιωτικούς σκοπούς.

4.3 Χρήση αυτοκινήτων μέσα στο πλαίσιο εκτέλεσης των καθηκόντων

Τα πρόσωπα που εργοδοτούνται ως οδηγοί και/οι κλητήρες/διανομείς και άλλα άτομα τα οποία κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους έχουν υποχρέωση να χρησιμοποιούν αυτοκίνητα που ανήκουν στον εργοδότη τους ή/και μισθώνονται σε μακροχρόνια βάση ή/και ενοικιάζονται από τον εργοδότη τους, αλλά δεν επιτρέπεται η χρήση του αυτοκινήτου εκτός των συνηθισμένων ωρών εργασίας, δεν θεωρούνται ότι απολαμβάνουν οποιαδήποτε παροχή σε είδος, ανεξάρτητα αν έχουν τη δυνατότητα να σταθμεύουν το αυτοκίνητο κοντά στην ιδιωτική τους κατοικία.

Η πρόνοια αυτή δεν εφαρμόζεται σε οποιοδήποτε άλλο υπάλληλο ο οποίος δεν εργοδοτείται ως οδηγός και/ή κλητήρας/διανομέας και δεν απαιτείται να χρησιμοποιεί αυτοκίνητα που ανήκουν ή μισθώνονται από τον εργοδότη του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Για σκοπούς υπολογισμού της αξίας της παροχής σε είδος θα εφαρμόζονται τα ίδια κριτήρια σε όλα τα αυτοκίνητα, ανεξάρτητα αν είναι ιδιόκτητα, ή ενοικιάζονται ή μισθώνονται από τον εργοδότη.

4.4 Ετήσια αξία της παροχής σε είδος

Η ετήσια αξία της παροχής σε είδος που αφορά τα αυτοκίνητα εξαρτάται από –

- την αξία του αυτοκινήτου·
- την αξία χρήσης του αυτοκινήτου·
- την αξία των επισκευών και συντηρήσεων·
- την αξία των καυσίμων, και
- την αξία της ιδιωτικής χρήσης του αυτοκινήτου.

4.5 Αξία του αυτοκινήτου

Η αξία του αυτοκινήτου υπολογίζεται ως εξής:

- Στην περίπτωση καινούριων ιδιόκτητων αυτοκινήτων, η αξία ισούται με το πραγματικό κόστος που εμφανίζεται στο τιμολόγιο (περιλαμβανομένου του φ.π.α., τελωνειακού δασμού, τέλους εγγραφής, πλέον οποιουσδήποτε άλλους φόρους και έξοδα παράδοσης). Όταν λαμβάνονται εκπτώσεις προσωπικής μορφής, εκτός των εκπτώσεων που είναι διαθέσιμες προς το γενικό κοινό, όπως οι «εκπτώσεις κατά τη διάρκεια εμπορικών εκθέσεων» ή άλλες «ειδικές εκπτώσεις προσφορών», η αξία των εκπτώσεων αυτών **πρέπει να προστεθεί πίσω** στο ποσό που εμφανίζεται στο τιμολόγιο. Στο ποσό του τιμολογίου θα πρέπει επίσης να προστεθεί το πραγματικό κόστος προμήθειας οποιουδήποτε προαιρετικού εξοπλισμού που ενσωματώνεται στο αυτοκίνητο, ανεξάρτητα αν αυτό γίνεται πριν ή μετά την παράδοση. Η αξία του προαιρετικού εξοπλισμού (accessories) πρέπει να περιλαμβάνει όλους του φόρους, ως επίσης και τα έξοδα παράδοσης και εγκατάστασης.

- Στην περίπτωση των μεταχειρισμένων και ιδιόκτητων αυτοκινήτων που αγοράστηκαν πριν την 1/1/2018, για τα οποία το πραγματικό κόστος σαν καινούριο δεν μπορεί να προσδιοριστεί με σχετική ευκολία, η αξία προσδιορίζεται σύμφωνα με απόφαση του Εφόρου Φορολογίας, λαμβάνοντας υπόψη όλες τις σχετικές πληροφορίες.

Οποιαδήποτε αύξηση στην αξία του αυτοκινήτου, ως αποτέλεσμα προσθήκης επιπρόσθετου εξοπλισμού θα οδηγήσει σε νέα «αξία του αυτοκινήτου» και κατά συνέπεια θα επηρεάσει τον υπολογισμό της αξίας της σχετικής παροχής σε είδος. Σε τέτοιες περιπτώσεις η αξία της «παροχής σε είδος του αυτοκινήτου» θα ισχύει από την ημερομηνία εγκατάστασης των νέου εξοπλισμού.

4.6 Αξία χρήσης του αυτοκινήτου

Η αξία χρήσης του αυτοκινήτου είναι 17% της αξίας του αυτοκινήτου.

Για αυτοκίνητα με ηλικία πέραν των έξι (6) ετών από το έτος κατασκευής τους, η αξία χρήσης του αυτοκινήτου είναι 8%.

Σε περίπτωση που η επιχείρηση μισθώνει αυτοκίνητο με βάση συμφωνία χρηματοδοτικής μίσθωσης (leasing), τότε η αξία χρήσης του αυτοκινήτου ισούται με το ετήσιο χρηματοδοτικό κόστος (μίσθωμα).

4.7 Αξία επισκευών και συντήρησης

Η αξία αυτή αντιπροσωπεύει το κόστος ασφάλισης του αυτοκινήτου, συντήρησης, τέλους κυκλοφορίας κ.ά. και υπολογίζεται ως ποσοστό επί της αξίας του αυτοκινήτου ως εξής:

- αν η αξία του αυτοκινήτου είναι ίση ή μικρότερη των €28.000, τότε είναι 3% της αξίας του αυτοκινήτου.
- αν η αξία του αυτοκινήτου είναι μεγαλύτερη των €28.000, τότε είναι 4% της αξίας του αυτοκινήτου.

4.8 Αξία των καυσίμων

Η αξία αυτή αντιπροσωπεύει το κόστος των καυσίμων, όταν αυτά καταβάλλονται από τον εργοδότη και υπολογίζεται ως ποσοστό επί της αξίας του αυτοκινήτου ως εξής:

- αν η αξία του αυτοκινήτου είναι ίση ή μικρότερη των €28.000, τότε είναι 3% της αξίας του αυτοκινήτου.
- αν η αξία του αυτοκινήτου είναι μεγαλύτερη των €28.000, τότε είναι 5% της αξίας του αυτοκινήτου.

Ωστόσο, όταν πληρώνονται ξεχωριστά τα καύσιμα (καταβάλλεται κατ' αποκοπή ποσό), τότε η παροχή σε είδος επί του αυτοκινήτου υπολογίζεται χωρίς το ποσοστό ωφέλειας των καυσίμων, και η χρηματική αποζημίωση φορολογείται πλήρως χωρίς οποιαδήποτε αφαίρεση.

Η «αξία των καυσίμων» λαμβάνεται υπόψη μόνο όταν ο εργοδότης πληρώνει για τα καύσιμα.

4.9 Η αξία της ιδιωτικής χρήσης του αυτοκινήτου

Η αξία αυτή προσδιορίζεται ως μέρος του συνόλου (α) της αξίας χρήσης του αυτοκινήτου, (β) της αξίας των επισκευών και συντηρήσεων, και (γ) της αξίας των καυσίμων. Το μέρος αυτό προσδιορίζεται ως ποσοστό με βάση την αξία του αυτοκινήτου όταν αυτό είναι καινούριο σύμφωνα με τον πίνακα πιο κάτω:

Αξία αυτοκινήτου (€)		Αξία της ιδιωτικής χρήσης	
Από	Μέχρι		
0	18.000	30%	<i>Επί του συνόλου της (1) αξίας χρήσης του αυτοκινήτου· (2) αξίας των επισκευών (3) της αξίας των καυσίμων.</i>
18.001	22.000	40%	
22.001	32.000	50%	
32.001	50.000	55%	
Πάνω από 50.000		60%	

4.10 Μείωση στην αξία της ιδιωτικής χρήσης του αυτοκινήτου (για διαδρομή μεταξύ δύο σημείων μόνο)

Η αξία της ιδιωτικής χρήσης του αυτοκινήτου μειώνεται σε 20% όταν το αυτοκίνητο χρησιμοποιείται είτε αποκλειστικά, είτε κυρίως για διαδρομή μεταξύ δύο σημείων.

Διαδρομή μεταξύ δύο σημείων θεωρείται ότι υπάρχει όταν το σχετικό αυτοκίνητο χρησιμοποιείται κατά κύριο λόγο για σκοπούς της επιχείρησης, όπως για παράδειγμα όταν απαιτείται από τον υπάλληλο να παραδώσει αγαθά ή να παρέχει υπηρεσίες ή να παρέχει μεταφορά σε πελάτες ή άλλους υπαλλήλους.

Εφόσον ισχύει το πιο πάνω, τότε ο εργοδότης πρέπει να υποβάλει το κατάλληλο έντυπο στον Έφορο Φορολογίας για να μειώσει την αξία της ιδιωτικής χρήσης σε 20%.

4.11 Διάφορα Παραδείγματα

Παράδειγμα 1:

Το αυτοκίνητο αγοράστηκε το 2012 – Αξία του αυτοκινήτου €18.000 – Το κόστος των καυσίμων καταβάλλεται από τον εργοδότη.

Βήμα 1^ο	Υπολογίστε την αξία χρήσης του αυτοκινήτου = 17% της αξίας του αυτοκινήτου. = 17% x 18.000 = 3.060	Βήμα 2^ο	Προσθέστε την αξία των επισκευών και συντηρήσεων = 3% της αξίας του αυτοκινήτου. = 3% x 18.000 = 540
Βήμα 3^ο	Προσθέστε την αξία των καυσίμων = 3% της αξίας του αυτοκινήτου. = 3% x 18.000 = 540	Βήμα 4^ο	Υπολογίστε την αξία της ιδιωτικής χρήσης. Προσδιορίστε το ποσοστό (%) από τον Πίνακα, δηλαδή 30%. = 30% x (3.060 + 540 + 540) = 1242

Στο παράδειγμα αυτό οι μεικτές απολαβές του υπαλλήλου αυξάνονται κατά €1242, δηλαδή €103,50 κατά μήνα, πριν την αποκοπή του PAYE.

Παράδειγμα 2

Το αυτοκίνητο αγοράστηκε το 2014 – Αξία του αυτοκινήτου €30.000 – Το κόστος των καυσίμων καταβάλλεται από τον εργοδότη.

Βήμα 1^ο	Υπολογίστε την αξία χρήσης του αυτοκινήτου, 17% της αξίας του αυτοκινήτου = 17% x 30.000 = 5.100	Βήμα 2^ο	Προσθέστε την αξία των επισκευών και συντήρησης = 4% της αξίας του αυτοκινήτου (το αυτοκίνητο υπερβαίνει €28.000) = 4% x 30.000 = 1.200
Βήμα 3^ο	Προσθέστε την αξία των καυσίμων, 5% της αξίας του αυτοκινήτου (η αξία του αυτοκινήτου υπερβαίνει τις €28.000) = 5% x 30.000 =	Βήμα 4^ο	Υπολογίστε την αξία της ιδιωτικής χρήσης του αυτοκινήτου. Προσδιορίστε το ποσοστό (%) από τον Πίνακα, στην περίπτωση αυτή 50% = 50% x

1.500	(5100+1200+1500) =3900
-------	---------------------------

Στο παράδειγμα αυτό ο μεικτές απολαβές του υπαλλήλου αυξάνονται κατά €3.900, δηλαδή κατά €325 κατά μήνα πριν την αποκοπή του PAYE.

Παράδειγμα 3

Το αυτοκίνητο αγοράστηκε το 2008 – Αξία του αυτοκινήτου €20.000 – Το κόστος των καυσίμων καταβάλλεται από τον εργοδότη.

Βήμα 1^ο	Υπολογίστε την αξία χρήσης του αυτοκινήτου, 8% της αξίας του αυτοκινήτου, γιατί το αυτοκίνητο είναι μεγαλύτερο των 6 χρόνων. = 8% x 20.000 = 1.600	Βήμα 2^ο	Προσθέστε την αξία των επισκευών και συντήρησης, 3% της αξίας του αυτοκινήτου = 3% x 20.000 = 600
Βήμα 3^ο	Προσθέστε την αξία των καυσίμων, 3% της αξίας του αυτοκινήτου = 3% x 20.000 = 600	Βήμα 4^ο	Υπολογίστε την αξία της ιδιωτικής χρήσης του αυτοκινήτου. Προσδιορίστε το ποσοστό (%) από τον Πίνακα, στην περίπτωση αυτή 40% = 40% x (1.600 + 600 + 600) = 1.120

Στο παράδειγμα αυτό οι μεικτές απολαβές του υπαλλήλου αυξάνονται κατά €1.120, δηλαδή €93,33 κατά μήνα πριν την αποκοπή του PAYE.

4.12 Χρονική περίοδος μικρότερη του έτους

Σε περίπτωση που η παροχή σε είδος για χρήση του αυτοκινήτου είναι διαθέσιμη για χρονικό διάστημα μικρότερο του έτους, (π.χ. υπάρχει νέα πρόσληψη, αποχώρηση λόγω συνταξιοδότησης ή για κάποιο άλλο λόγο, λόγω απόλυσης κλπ), τότε η παροχή σε είδος θα μειωθεί ανάλογα, δηλαδή η αξία της παροχής υπολογίζεται με βάση το πραγματικό χρονικό διάστημα (μήνες) χρησιμοποίησης του αυτοκινήτου. Η χρήση εταιρικού οχήματος από εργαζόμενο για διάστημα

άνω των 15 ημερολογιακών ημερών θα λαμβάνεται ως μήνας.

4.13 Αντικατάσταση αυτοκινήτου

Αν το αυτοκίνητο αντικαθίσταται κατά τη διάρκεια του έτους με διαφορετικό τύπο αυτοκινήτου, εκτός στην περίπτωση που η αντικατάσταση είναι προσωρινής φύσεως, π.χ. όταν γίνεται αντικατάσταση αυτοκινήτου το οποίο βρίσκεται για επισκευή, η αρχική εκτίμηση της αξίας θα θεωρείται ότι αποτελεί μέρος των εξόδων και θα πρέπει να γίνει νέα αποτίμηση με βάση την αξία του νέου αυτοκινήτου. Η νέα αποτίμηση θα αρχίσει από την ημερομηνία χρήσης του νέου αυτοκινήτου.

Δεν θα υπάρξει καμιά αφαίρεση από την αξία της παροχής σε είδος, αν το αυτοκίνητο δεν είναι διαθέσιμο για περίοδο μικρότερη των 30 ημερών. Αν το αυτοκίνητο αντικατάστασης είναι διαθέσιμο, η αρχική εκτίμηση θα εξακολουθεί να εφαρμόζεται. Όταν το αυτοκίνητο δεν είναι διαθέσιμο για περίοδο τουλάχιστον 30 ημερών, θα πρέπει να γίνει *pro rata* (η ανάλογη) αφαίρεση από την αξία της παροχής σε είδος.

4.14 Εμπορικά αυτοκίνητα (τύπου βαν)

Αν ένα εμπορικό αυτοκίνητο διατίθεται σε ένα υπάλληλο λόγω της εργοδότησης του/της και είναι διαθέσιμο για την προσωπική του/της χρήση, τότε γεννάται φορολογητέα παροχή σε είδος. Εμπορικό αυτοκίνητο, για τους σκοπούς της παροχής αυτής, είναι το αυτοκίνητο το οποίο κατασκευάστηκε πρωτίστως για την μεταφορά αγαθών ή άλλων φορτίων (αλλά όχι επιβατών) με βάρος σχεδίασης που δεν υπερβαίνει τα 3.500 κιλά (kgs).

Η αξία της ετήσιας παροχής σε είδος για τα εμπορικά αυτοκίνητα προσδιορίζεται ως ένα εφάπαξ ποσό των €500 ετησίως, ανεξάρτητα του είδους, μοντέλου ή έτους κατασκευής/εγγραφής του σχετικού εμπορικού αυτοκινήτου.

4.15 Απευθείας πληρωμές για χρήση αυτοκινήτου

Αν καταβάλλονται μετρητά στον υπάλληλο, ως «αποζημίωση αυτοκινήτου», αναφορικά με τη χρήση του προσωπικού του αυτοκινήτου για τους σκοπούς της επιχείρησης, η αποζημίωση αυτή θεωρείται ότι περιλαμβάνει κάποιο στοιχείο παροχής σε είδος, επί του οποίου οφείλεται φόρος εισοδήματος. Η αξία της παροχής σε είδος υπολογίζεται ως εξής:

- Αν η ετήσια αποζημίωση είναι ίση ή μικρότερη από €3.000, τότε είναι 50% της αποζημίωσης.
- Αν η ετήσια αποζημίωση υπερβαίνει τις €3.000, τότε είναι η ετήσια αποζημίωση μείον €1.500.

Η οποιαδήποτε αποζημίωση (περιλαμβανομένης της αποζημίωσης που γίνεται με κουπόνια/πιστωτικές κάρτες κλπ), σε σχέση με το κόστος των καυσίμων που καταβάλλεται στον υπάλληλο, ο οποίος λαμβάνει ήδη αποζημίωση σε μετρητά για το αυτοκίνητο, προστίθεται σε αυτή και το 50% ή ποσό €1.500 (το μέγιστο) αφαιρείται από το ποσό αυτό.

Η αφαίρεση των €1.500 ή 50%, όπως παρατίθεται πιο πάνω εφαρμόζεται μόνο όταν:

- η αποζημίωση αναφέρεται στη συλλογική σύμβαση ή στο συμβόλαιο εργοδότησης του υπαλλήλου· και
- ο υπάλληλος δεν είναι διευθυντής, συνétairos ή άλλο πρόσωπο που κατέχει θέση από την οποία ασκεί έλεγχο στην εταιρεία ή το συνεταιρισμό·
- ο υπάλληλος χρησιμοποιεί το προσωπικό του αυτοκίνητο·
- ο υπάλληλος δεν έχει οποιοδήποτε όφελος από τη χρήση άλλου αυτοκινήτου που ανήκει στον εργοδότη του.

Όταν οποιαδήποτε από τις πιο πάνω προϋποθέσεις δεν τηρείται, τότε το συνολικό ποσό της αποζημίωσης είναι φορολογητέο.

Όταν υπάρχει παροχή σε είδος σε σχέση με αυτοκίνητο (ιδιοκτησίας του εργοδότη), και ο

εργοδότης αποζημιώνει τον υπάλληλο σύμφωνα με το πραγματικό κόστος των καυσίμων για σκοπούς υπολογισμού της παροχής σε είδος, τα καύσιμα θεωρούνται ότι πληρώνονται από τον εργοδότη και το σχετικό ποσοστό 3% ή 5% ωφέλειας των καυσίμων θα εφαρμόζεται.

Όταν ο υπάλληλος χρησιμοποιεί το αυτοκίνητο που ανήκει στον εργοδότη του, το οποίο οδηγεί σε παροχή σε είδος και ο υπάλληλος πληρώνει για την απόκτηση του αυτοκινήτου μέσω δόσεων, τότε το αυτοκίνητο θα θεωρείται ότι ανήκει στον εργοδότη μέχρι να πραγματοποιηθεί η μεταβίβαση του. Μέχρι να συμβεί αυτό, η αξία της παροχής σε είδος κάθε χρόνο θα υπολογίζεται επί της συνολικής τιμής του αυτοκινήτου.

Διευκρινίζεται ότι κατά την μεταβίβαση του αυτοκινήτου στον υπάλληλο θα πρέπει προηγουμένως να υπολογιστεί τυχόν παροχή σε είδος που μπορεί να προκύψει. Ο υπολογισμός της συγκεκριμένης παροχής έχει ως εξής:

Τιμή αγοράς του αυτοκινήτου – (Συνολικό ποσό παροχής σε είδος που προστέθηκε στον μισθό του υπαλλήλου από τη χρήση του αυτοκινήτου + Συνολικό ποσό δόσεων που έχει πληρώσει ο υπάλληλος + Τιμή Πώλησης) = Αξία παροχής σε είδος.

4.16 Πολλαπλές ταμειακές αποζημιώσεις επί των αυτοκινήτων

Όταν κάποιος δικαιούχος λαμβάνει πολλαπλές αποζημιώσεις μετρητών αναφορικά με αυτοκίνητο, είτε από τον ίδιο εργοδότη ή από άλλους συνδεδεμένους εργοδότες ή από άλλους διαφορετικούς εργοδότες, η αφαίρεση του 50% με μέγιστο ποσό τα €1.500 μπορεί να χρησιμοποιηθεί μόνο μια φορά, δηλαδή επί μιας ταμειακής αποζημίωσης μόνο. **Αποτελεί υποχρέωση του υπαλλήλου να ενημερώσει τον εργοδότη του ότι έχει ήδη επωφεληθεί από την αφαίρεση που αφορά ταμειακή αποζημίωση για αυτοκίνητο και ότι δεν πρέπει να επιτραπούν επιπλέον αφαιρέσεις.**

Παράδειγμα:

Κάποιος δικαιούχος λαμβάνει δύο ταμειακές αποζημιώσεις ύψους €300 κατά μήνα.

Επί της ταμειακής αποζημίωσης του 1^{ου} αυτοκινήτου, η φορολογητέα παροχή σε είδος θα είναι €3.600 μείον €1.500 = €2.100.

Επί της ταμειακής αποζημίωσης του 2^{ου} αυτοκινήτου, η φορολογητέα παροχή κατά είδος θα είναι €3.600 μείον 0 = €3.600.

Σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, οποιεσδήποτε πληρωμές σε μετρητά είναι πλήρως φορολογητές σύμφωνα με τους συνήθεις κανόνες του PAYE.

4.17 Πληρωμές με βάση το διανυόμενο χιλιόμετρο

Όταν οι αποζημιώσεις παραχωρούνται στον υπάλληλο που χρησιμοποιεί το ιδιωτικό του αυτοκίνητο στην επιχείρηση με βάση την απόσταση που διανύει, δηλαδή τα έξοδα καλύπτονται σύμφωνα με συμφωνηθείσα τιμή ανά χιλιόμετρο που διανύεται, οι αποπληρωμές αυτές δεν αποτελούν οποιαδήποτε παροχή σε είδος, με την προϋπόθεση ότι:

- ο συντελεστής της αποπληρωμής για κάθε χιλιόμετρο που διανύεται δεν υπερβαίνει τα 25 σεντ ανά χιλιόμετρο (θα γίνονται οι κατάλληλες τροποποιήσεις σύμφωνα με την Εγκύκλιο των Επιδομάτων οδοιπορικών που εκδίδεται από το Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης και Προσωπικού)·
- οι πληρωμές καλύπτουν μόνο το επιχειρηματικό στοιχείο της χρήσης·
- όλο το ταξίδι που αποζημιώνεται θα καταγράφεται σε βιβλίο διακίνησης, το οποίο είναι διαθέσιμο για μεταγενέστερη επαλήθευση από το Τμήμα Φορολογίας· και
- το βιβλίο διακίνησης διατηρείται από τον εργοδότη για τουλάχιστον έξι έτη.

Αν δεν τηρείται οποιαδήποτε από τις πιο πάνω προϋποθέσεις, τότε το συνολικό ποσό που καταβάλλεται θα θεωρείται ως ταμειακή αποζημίωση για αυτοκίνητο και θα υπόκεινται στα ίδια κριτήρια εκτίμησης (βλέπε παράγραφο 4.15).

Κεφάλαιο 5: Καθορισμός της Αξίας των Παροχών σε είδος της Κατηγορίας 2

5.1 Κατηγορία 2 : Χρήση περιουσιακών στοιχείων, διαμονή και σχετικά κόστη

Το κεφάλαιο αυτό αναφέρεται στην παραχώρηση περιουσιακών στοιχείων προς τον υπάλληλο, όταν αυτά ανήκουν στο εργοδότη ή/και μισθώνονται ή/και ενοικιάζονται από τον εργοδότη. Τα στοιχεία αυτά περιλαμβάνουν χώρους διαμονής, έπιπλα, σκάφη, αεροσκάφη, μηχανήματα κλπ. Οποιοδήποτε κόστος, άμεσα συνδεδεμένο με τέτοια παραχώρηση θεωρείται ως να αποτελεί μέρος της αξίας παροχής σε είδος.

Η διάθεση ηλεκτρονικών υπολογιστών, άλλου σχετικού εξοπλισμού και υπηρεσιών διασύνδεσης στο διαδίκτυο εξαιρούνται ρητώς και δεν συμπεριλαμβάνονται στις παροχές σε είδος.

Διευκρινίζεται ότι το πιο πάνω δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις ιδιωτικών σκαφών και αεροσκαφών όπου η απόδοση του φόρου προστιθέμενης αξίας και το ποσό του φόρου εισοδήματος έχει προκαθοριστεί από το Τμήμα Φορολογίας, καθώς και σε οικίες που ανήκουν σε νομικά πρόσωπα που δεν ασκούν οποιαδήποτε οικονομική δραστηριότητα.

5.2 Καθορισμός της Αξίας

Η ετήσια αξία των πιο πάνω παροχών σε είδος (Κατηγορία 2) προσδιορίζεται ως εξής:

- Στην περίπτωση ακίνητης ιδιοκτησίας που ανήκει στο πρόσωπο που παρέχει την παροχή σε είδος, η αξία της παροχής αυτής είναι 4% της υψηλότερης τιμής μεταξύ της αγοραίας αξίας και του αρχικού κόστους. Το ποσοστό του 4% εφαρμόζεται όχι μόνο σε ακίνητο που σχετίζεται με διαμονή, αλλά επίσης σε άλλα είδη ακίνητης ιδιοκτησίας όπως τους χώρους φύλαξης των αυτοκινήτων (γκαράζ), γραφεία, αποθήκες, γήπεδα, κλπ.
- Όταν ο ιδιοκτήτης μισθώνει την ακίνητη περιουσία σε υπάλληλο ή διευθυντή, τότε

γεννάται παροχή σε είδος αν το ενοίκιο που συμφωνείται είναι **μικρότερο** από το 4% της αγοραίας αξίας ή του αρχικού κόστους της σχετικής περιουσίας, οποιοδήποτε από τα δύο είναι το ψηλότερο. Η παροχή σε είδος θα είναι το ποσό του αποτελέσματος μείον το συμφωνηθέν ενοίκιο.

Όπως και στις άλλες περιπτώσεις, τα στοιχεία πρέπει να διατηρούνται από τον εργοδότη ανεξάρτητα από οποιοδήποτε πληρωμές/αποζημιώσεις γίνονται από τον υπάλληλο.

- Στην περίπτωση που η περιουσία/διαμονή ενοικιάζεται από **μη συνδεδεμένο τρίτο μέρος**, η αξία της παροχής σε είδος είναι το πραγματικό ενοίκιο που καταβάλλεται από τον εργοδότη.
- Για παροχές σε είδος της κατηγορίας αυτής, που δημιουργούνται από τη χρήση των περιουσιακών στοιχείων, εκτός από ακίνητη ιδιοκτησία, η αξία της παροχής σε είδος θα ισούται με ποσοστό 15% της αγοραίας αξίας ή του αρχικού κόστους, οποιοδήποτε από τα δύο είναι το ψηλότερο. Μετά από ιδιοκτησία έξι (6) ετών, το αρχικό κόστος για σκοπούς καθορισμού της αξίας της παροχής σε είδος θα μειωθεί κατά 40%.

Στην περίπτωση ακίνητης ιδιοκτησίας, η παροχή σε είδος θεωρείται ότι παρέχεται την ημερομηνία της πρώτης εγκατάστασης από το δικαιούχο, ενώ στην περίπτωση κινητών περιουσιακών στοιχείων η παροχή σε είδος θεωρείται ότι παρέχεται όταν αυτό τίθεται στη διάθεση του δικαιούχου για πρώτη φορά. Σε οποιαδήποτε περίπτωση, η παροχή σε είδος εξακολουθεί να ισχύει, για όσο χρόνο το περιουσιακό στοιχείο είναι στη διάθεση του δικαιούχου.

5.3 Επιπρόσθετα κόστη

5.3.1 Κόστη τα οποία επαυξάνουν σε μόνιμη βάση την αξία της ακίνητης ιδιοκτησίας/περιουσιακού στοιχείου.

Οποιαδήποτε δαπάνη - την οποία επωμίζεται ο εργοδότης -, η οποία επαυξάνει επί μόνιμου βάσεως την αξία της σχετικής ακίνητης ιδιοκτησίας ή του περιουσιακού στοιχείου, όπως οι βελτιώσεις και προσθήκες, θα οδηγήσουν σε αύξηση τόσο του αρχικού κόστους όσο και της αγοραίας αξίας. Ένα τέτοιο παράδειγμα θα ήταν η περίπτωση επέκτασης ενός υφιστάμενου κτηρίου ή η μετατροπή ή ανακατασκευή ενός υφιστάμενου παλαιού κτηρίου ή όταν ο εξοπλισμός ενός σκάφους αναβαθμίζεται με επιπρόσθετες προβλήτες, μηχανές ή άλλο εξοπλισμό. Σε τέτοιες περιπτώσεις, θα πρέπει να γίνει νέα εκτίμηση της σχετικής ακίνητης ιδιοκτησίας/περιουσιακού στοιχείου από επαγγελματία εκτιμητή και η αξία της παροχής σε είδος να υπολογιστεί εκ νέου αναλόγως.

5.3.2 Συνήθη έξοδα τα οποία γίνονται στο πλαίσιο της συνηθισμένης συντήρησης ή χρήσης της ακίνητης ιδιοκτησίας/περιουσιακού στοιχείου.

Όταν ο εργοδότης καταβάλλει οποιαδήποτε δαπάνη, η οποία σχετίζεται με τη συνηθισμένη χρήση του περιουσιακού στοιχείου, η οποία ωστόσο δεν αυξάνει την αξία του επί μόνιμου βάσεως, π.χ. νερό, ηλεκτρισμός, εγχώριες υπηρεσίες, εκ νέου διακόσμηση, επισκευές βλαβών οποιασδήποτε μορφής, έξοδα διαχείρισης, ασφάλεια κλπ, αυτό αποτελεί επίσης παροχή σε είδος. Τέτοια δαπάνη φορολογείται εξ ολοκλήρου κατά το χρόνο που αυτή γίνεται και το σχετικό κόστος πρέπει να προστεθεί στην αξία της παροχής σε είδος για το έτος αυτό.

5.4 Ασφαλιστική κάλυψη της ακίνητης που χρησιμοποιείται για την παροχή κατά είδος

Όταν ο εργοδότης, ή η εταιρεία καταβάλλει την δαπάνη για ασφαλιστική κάλυψη περιουσίας που χρησιμοποιείται ως εγγύηση υποθηκών για κάλυψη των υποχρεώσεων της εταιρείας αυτής, τότε αυτή δεν θεωρείται ως επιπρόσθετο κόστος όταν η ίδια η περιουσία χρησιμοποιείται για την παροχή σε είδος και δεν θα πρέπει να προστεθεί στον υπολογισμό της παροχής σε είδος.

5.5 Αφαιρέσεις

Η αξία της παροχής σε είδος μειώνεται με οποιοδήποτε ποσό καταβάλλεται από τον υπάλληλο για ενοίκια με την μορφή αποπληρωμής των λογαριασμών ή άλλων δαπανών που σχετίζονται με τη χρήση του περιουσιακού στοιχείου, στην έκταση που η αξία των αποπληρωμών αυτών λήφθηκε υπόψη κατά τον υπολογισμό της αξίας της παροχής σε είδος.

5.6 Αγοραία αξία

Η αγοραία αξία υπολογίζεται με βάση την τιμή που το περιουσιακό στοιχείο θα αποκόμιζε στην αγορά κατά τον πρώτο χρόνο που είναι διαθέσιμο. Στην περίπτωση της ακίνητης ιδιοκτησίας η αξία καθορίζεται ως η εκτιμημένη αξία του Τμήματος Κτηματολογίου και Χωρομετρίας (ΤΚΧ) κατά την 1.1.2013 ή οποιαδήποτε άλλη μεταγενέστερη εκτίμηση του ΤΚΧ.

5.7 Κόστος Ακίνητης Ιδιοκτησίας

Το αρχικό κόστος της ακίνητης ιδιοκτησίας που ανήκει στον εργοδότη είναι η τιμή που καταβλήθηκε ή είναι πληρωτέα για την απόκτηση της ιδιοκτησίας της περιουσίας, τηρουμένων των ειδικών κανόνων που εφαρμόζονται επί της περιουσίας που τηρείται ως εμπράγματο δικαίωμα.

5.8 Παραχώρηση διαμονής η οποία δεν αποτελεί παροχή σε είδος

Η διαμονή σε ακίνητη ιδιοκτησία δεν αποτελεί παροχή σε είδος αν:

- η σχετική περιουσία θεωρείται ως η επίσημη διαμονή που διατίθεται από Δημόσια Αρχή ή από ίδρυμα δημόσιας φύσης στο πλαίσιο δημόσιου αξιώματος· ή
- η διαμονή διατίθεται προσωρινά στο πλαίσιο λήψης ειδικών μέτρων ασφάλειας· ή
- ο υπάλληλος είναι δεσμευμένος με βάση τη σύμβαση απασχόλησης να διαμένει στο χώρο αυτό που διατίθεται από τον εργοδότη για σκοπούς καλύτερης εκτέλεσης των καθηκόντων του και θεωρείται σύνηθες για τους εργοδότες να παρέχουν τέτοια διαμονή σε σχέση με παρόμοια καθήκοντα· ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται σε διαμονή που παρέχεται σε διευθυντή/αξιωματούχο της εταιρείας ή συνεταιρισμού.

5.9 Διάφορα Παραδείγματα

Παράδειγμα 1

Ένας εργοδότης διαθέτει για χρήση «ιδιόκτητη» περιουσία σε κάποιο υπάλληλο για το φορολογικό έτος 2017.

Σύμφωνα με την εκτιμημένη αξία του ΤΚΧ κατά την 1^η Ιανουαρίου 2013, ο οποίος υπολογίζει την αγοραία αξία της σε €200.000. Επιπρόσθετα, ο εργοδότης καταβάλλει €6.000 για την πληρωμή διαφόρων λογαριασμών, ενώ ο υπάλληλος πληρώνει έναντι των λογαριασμών αυτών το ποσό των €2.000.

Βήμα 1^ο	Υπολογίστε την ετήσια αξία της ωφέλειας 4% της αγοραίας αξίας $= 4\% \times 200.000 = 8.000$	Βήμα 2^ο	Προσθέστε τη δαπάνη που γίνεται από τον εργοδότη $= 8.000 + (6.000 - 2.000) = 12.000$
---------------------------	--	---------------------------	--

Στο παράδειγμα αυτό οι μεικτές απολαβές του υπαλλήλου θα «επταυξάνονται» κατά €12.000, δηλαδή €1.000 κατά μήνα, πριν την αφαίρεση PAYE.

Παράδειγμα 2

Ένας εργοδότης ενοικιάζει ένα ακίνητο για €1.300 το μήνα, το οποίο διαθέτει για το Διευθυντή του.

Επιπρόσθετα, ο εργοδότης πληρώνει διάφορους λογαριασμούς αξίας €4.200.

Ο Διευθυντής δεν καταβάλλει οποιοδήποτε ποσό σε σχέση με το ακίνητο αυτό.

Βήμα 1^ο	Υπολογίστε την ετήσια αξία των ενοικίων $= 1.300 \times 12 = 15.600$	Βήμα 2^ο	Προσθέστε τη δαπάνη που γίνεται από τον εργοδότη $= 15.600 + 4.200 = 19.800$
---------------------------	---	---------------------------	---

Στο παράδειγμα αυτό, οι ετήσιες απολαβές του Διευθυντή επαυξάνεται κατά €19.800, δηλαδή €1.650 το μήνα, πριν την αφαίρεση PAYE.

Παράδειγμα 3

Ένας εργοδότης διαθέτει το σκάφος που ανήκει στην εταιρεία σε ένα από τους διευθυντές του και την οικογένειά του. Το σκάφος αγοράστηκε το 2000 για €120.000. Επιπρόσθετα, ο εργοδότης καταβάλλει επίσης το ποσό των €6.000 για τη συντήρηση και τη διατήρηση του σκάφους, ενώ ο διευθυντής καταβάλλει το ποσό των €2.000 για κάλυψη του κόστους των καυσίμων.

Το σκάφος αποτιμάται κατά την 1^η Ιανουαρίου 2017 από εκτιμητή σκαφών σε €80.000.

Βήμα 1^ο	Υπολογίστε την ετήσια αξία της ωφέλειας. Καθότι η ιδιοκτησία του σκάφους ήταν στον εργοδότη για περισσότερο από 6 έτη, το αρχικό κόστος μειώνεται κατά 40%, το οποίο ισούται με $\text{€}120.000 \times 60\% = \text{€}72.000$ $= 15\%$ του μεγαλύτερου των 72.000 και 80.000 $= 15\% \times 80.000 = 12.000$	Βήμα 2^ο	Προσθέστε τη δαπάνη που γίνεται από τον εργοδότη $= 12.000 + 6.000 = 18.000$
---------------------------	--	---------------------------	---

Σημειώστε ότι το ποσό των €2.000 που καταβάλλεται από τον διευθυντή για καύσιμα αποτελεί ιδιωτική δαπάνη που γίνεται από τον ίδιο, για την οποία δεν αποζημιώνεται από τον

εργοδότη και δεν θα παρουσιαστεί στον υπολογισμό της αξίας της παροχής σε είδος.

Στο παράδειγμα αυτό, οι μεικτές απολαβές του διευθυντή «επαυξάνεται» κατά €18.000, δηλαδή €1.500 το μήνα, πριν την αφαίρεση PAYE.

5.10 Ακίνητο με δικαίωμα χρήσης

Όταν ο εργοδότης κατέχει περιουσία με μίσθωση, η αξία της παροχής σε είδος θα προσδιοριστεί με την ίδια βάση, ωσάν να ήταν ιδιοκτησία του και η ετήσια αξία της παροχής σε είδος θα είναι το 4% της αγοραίας αξίας ή του αρχικού κόστους, οποιοδήποτε από τα δύο είναι το μεγαλύτερο. Σε τέτοια περίπτωση, η αγοραία αξία θα είναι η αγοραία αξία της πλήρους ιδιοκτησίας (ελευθέρως κατοχής).

Κεφάλαιο 6: Καθορισμός Αξίας των παροχών σε είδος της Κατηγορίας 3.

6.1 Κατηγορία 3: Άλλες παροχές σε είδος-Εισαγωγή

Οποιοδήποτε άλλη παροχή σε είδος που δεν εμπίπτει στις Κατηγορίες 1 και 2 θεωρείται ότι εμπίπτει στην κατηγορία αυτή, π.χ. διαθέσεις περιουσιακών στοιχείων σε επιχορηγημένες τιμές, αποπληρωμή προσωπικών λογαριασμών (υπηρεσιών ωφελείας, διδάκτρων κ.ά.), και η δωρεάν διάθεση αγαθών ή διάθεση αγαθών και υπηρεσιών με εκπτώσεις, όπως για παράδειγμα ταξίδια, διασκέδαση, γεύματα, εγχώριες υπηρεσίες, επαγγελματικές συμβουλές, παροχή μεταφοράς κλπ.

6.2 Καθορισμός αξίας της παροχής σε είδος

Ο καθορισμός της αξίας των παροχών σε είδος της Κατηγορίας 3 η οποία συνίσταται σε παράδοση αγαθού ή παροχή υπηρεσίας προσδιορίζεται ως εξής:

6.2.1 Όταν το περιουσιακό στοιχείο ανήκει στον εργοδότη

Περιουσιακά στοιχεία που ανήκουν στον εργοδότη αποτελούνται από τα αγαθά ή τις υπηρεσίες που κατασκευάζονται ή επεξεργάζονται ή τυγχάνουν εκμετάλλευσης με οποιοδήποτε άλλο τρόπο από τον εργοδότη, ως μέρος της επιχείρησης που ασκεί ο ίδιος ή οποιαδήποτε συνδεδεμένης με αυτόν εταιρεία ως μέρος των δραστηριοτήτων της εταιρείας αυτής. Σε τέτοιες περιπτώσεις η αξία της παροχής σε είδος προσδιορίζεται ως η διαφορά μεταξύ της κανονικής τιμής πώλησης του αγαθού ή της υπηρεσίας (μείον οι διαθέσιμες προς το ευρύ κοινό εκπτώσεις) και της τιμής (αν υπάρχει) στην οποία το αγαθό ή η υπηρεσία διατίθεται στον υπάλληλο.

6.2.2 Όταν το περιουσιακό στοιχείο δεν ανήκει στον εργοδότη (εξωτερική ιδιοκτησία)

Η εξωτερικής ιδιοκτησίας παροχή σε είδος της περίπτωσης αυτής αποτελείται από παροχή σε είδος η οποία δεν εμπίπτει στην παράγραφο 6.2.1. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η αξία της παροχής σε είδος ισούται με το κόστος του εργοδότη ή την αγοραία αξία, του σχετικού αγαθού ή της υπηρεσίας, οποιοδήποτε από τα δύο είναι το μεγαλύτερο, μείον την τιμή στην οποία το αγαθό ή υπηρεσία διατέθηκε στον υπάλληλο.

6.2.3 Διάθεση περιουσιακών στοιχείων

Όταν η παροχή σε είδος συνίσταται σε μεταβίβαση της ιδιοκτησίας ενός περιουσιακού στοιχείου, τόσο υλικού όσο και άυλου (το οποίο θα ήταν συνήθως μια αυτοτελής συναλλαγή) η αξία της παροχής αυτής θα είναι:

- η κανονική τιμή πώλησης του περιουσιακού στοιχείου μείον την τιμή στην οποία το περιουσιακό στοιχείο μεταβιβάστηκε στον υπάλληλο στην περίπτωση «ιδιοκτησίας του εργοδότη»· ή
- η μεγαλύτερη τιμή μεταξύ του αρχικού κόστους του εργοδότη και της αγοραίας αξίας του

σχετικού περιουσιακού στοιχείου μείον την τιμή στην οποία το περιουσιακό στοιχείο μεταβιβάζεται στον υπάλληλο, στην περίπτωση «εξωτερικής ιδιοκτησίας».

Σε όλες τις περιπτώσεις, όλα τα κόστη που σχετίζονται με τη μεταβίβαση πρέπει να προστεθούν στην αξία της παροχής σε είδος.

Στην περίπτωση μεταβίβασης ενός «εξωτερικού» κινητού περιουσιακού στοιχείου που δεν εμπίπτει στην παράγραφο 6.2.1., το οποίο έχει ηλικία μεγαλύτερη από έξι (6) έτη (από την ημέρα απόκτησης του από τον εργοδότη), **το κόστος του εργοδότη μειώνεται**, για σκοπούς καθορισμού της αξίας μόνο, σε 60% του αρχικού κόστους.

6.3 Σχέδια αγοράς μετοχών

Το δικαίωμα αγοράς μετοχών σε μια εταιρεία αποτελεί ακόμη μια μορφή παροχής σε είδος. Σε συνηθισμένα σχέδια του τύπου αυτού, οι υπάλληλοι της εταιρείας έχουν την επιλογή να αγοράσουν ή να υποβάλουν αίτηση για αγορά μετοχών της εταιρείας ή άλλης συνδεδεμένης εταιρείας, σε προκαθορισμένη τιμή. Η επιλογή αυτή θα ισχύει για συγκεκριμένη περίοδο και ο υπάλληλος θα μπορεί να ασκήσει το δικαίωμα αυτό σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο όταν η αξία των μετοχών πιθανόν να αυξηθεί.

Το πότε θεωρείται η παραχώρηση δικαιώματος αγοράς μετοχών ότι αποτελεί παροχή σε είδος από την εταιρεία προς τον υπάλληλο και ο υπολογισμός αυτής αναφέρεται στην Εγκύκλιο 2009/11 ημερομηνίας 17/11/2009.

6.4 Καταβολή αποζημιώσεων

6.4.1 Ιδιωτικά έξοδα.

Όταν τα ιδιωτικά έξοδα του υπαλλήλου καταβάλλονται από τον εργοδότη, τότε ο εργοδότης θεωρείται ότι παρέχει παροχή σε είδος. Ο εργοδότης μπορεί να καλύπτει τέτοια ιδιωτικά έξοδα είτε πληρώνοντας απευθείας για αυτά, είτε αποζημιώνοντας τον υπάλληλο για το συνολικό κόστος ή μέρος αυτού.

Ιδιωτικά έξοδα περιλαμβάνουν λογαριασμούς υπηρεσιών κοινής ωφέλειας όπως του νερού, ηλεκτρισμού, δίδακτρα σχολείων, ιδιωτική εκπαίδευση, υποτροφίες, έξοδα γευμάτων, διασκέδασης, ταξιδιών κ.ά. Σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων το όφελος αυτό εξαιρείται (βλέπε Κεφάλαιο 7: Εξαιρέσεις): διαφορετικά, το όφελος αυτό είναι φορολογητέα παροχή σε είδος. Η αξία της παροχής σε είδος είναι το ποσό που πραγματικά καταβάλλεται από τον εργοδότη ή το ποσό με το οποίο αποζημιώνεται ο υπάλληλος συν οποιαδήποτε άλλα κόστη μπορεί άμεσα να επωμισθεί ο εργοδότης.

Οι αποπληρωμές που λαμβάνει ο υπάλληλος για κόστη που έχει καταβάλει για το αποκλειστικό συμφέρον του εργοδότη δεν θεωρούνται παροχές σε είδος αν υποστηρίζονται από αποδείξεις που εκδίδονται στο όνομα του εργοδότη. Τέτοιες δαπάνες μπορούν να διεκδικηθούν ή όχι από τον εργοδότη σύμφωνα με τους σχετικούς κανόνες του περί Φόρο Εισοδήματος Νόμου που αφορούν τις αφαιρέσεις.

6.4.2 Επαγγελματικά ταξίδια.

Το συνολικό κόστος των επαγγελματικών ταξιδιών δεν αποτελεί παροχή σε είδος. Αυτό περιλαμβάνει το κόστος των εισιτηρίων, της διαμονής, των γευμάτων και άλλων κοστών που κρίνονται ως αναγκαία για συμμετοχή στο υπό αναφορά επαγγελματικό ταξίδι. Επαγγελματικά ταξίδια περιλαμβάνουν τα ταξίδια που πραγματοποιούνται για σκοπούς μάρκετινγκ, σύναψης επιχειρηματικών συναλλαγών, συμμετοχής σε επιχειρηματικά σεμινάρια, προσωρινής τοποθέτησης υπαλλήλου εκτός της Δημοκρατίας και άλλους παρόμοιους σκοπούς. Η συμμετοχή σε εκπαιδευτικά προγράμματα στο εξωτερικό εξαιρείται, τηρουμένων των προϋποθέσεων που αφορούν τις εξαιρέσεις για προγράμματα και υποτροφίες που αναφέρονται πιο κάτω. (βλέπε Κεφάλαιο 7: Εξαιρέσεις). Όταν το ιδιωτικό μέρος του ταξιδιού είναι πολύ μικρό και περιστασιακό θα αγνοείται. Ωστόσο, όταν το ιδιωτικό μέρος είναι αρκετά σημαντικό, όπως στην περίπτωση που ο

υπάλληλος συνοδεύεται από μέλη της οικογένειας του ή η περίοδος παραμονής του είναι αρκετά μεγάλη σε σχέση με τον επαγγελματικό σκοπό του ταξιδιού, δεν θα θεωρείται ως επαγγελματικό ταξίδι και το συνολικό κόστος θα θεωρείται ως προσωπικό κόστος.

Επισημαίνεται ότι στην περίπτωση που δίδεται κατ' αποκοπή ποσό το οποίο σχετίζεται με τα συνήθη έξοδα ταξιδιού μέχρι €250 ημερησίως δεν θεωρείται φορολογητέα παροχή. Όμως εάν τα πραγματικά έξοδα έχουν καλυφθεί από τον εργοδότη και παραχωρείται ένα πρόσθετο ποσό ως ημερήσιο επίδομα (per diem) τότε αυτό αποτελεί φορολογητέα παροχή.

Διευκρινίζεται ότι δεν αποτελεί παροχή σε είδος και τυχόν κόστος προκύψει για επαγγελματικά ταξίδια εντός της Δημοκρατίας σε άλλη πόλη εφόσον κριθεί απαραίτητο.

6.5 Αγαθά και υπηρεσίες που παράγονται από τον εργοδότη και διατίθενται με έκπτωση

Όπως επεξηγήθηκε προηγουμένως, η παροχή σε είδος γεννάται όταν αγαθά ή/και υπηρεσίες που διατίθενται από τον εργοδότη ως μέρος της επιχείρησης που ασκεί ο ίδιος ή συνδεδεμένη του εταιρεία ως μέρος των δραστηριοτήτων της επιχείρησης αυτής, τίθενται στη διάθεση του υπαλλήλου σε μειωμένη τιμή ή εντελώς δωρεάν. Τα πρώτα €500 αξίας τέτοιων ωφελειών σε οποιοδήποτε ημερολογιακό έτος εξαιρούνται από τη φορολόγηση ως παροχή σε είδος αν:

- το δικαιούχο πρόσωπο δεν είναι διευθυντής ή πρόσωπο που κατέχει θέση από την οποία μπορεί να ασκήσει έλεγχο· και
- ο εργοδότης εφαρμόζει κάποιο σχέδιο όπου παρέχεται το δικαίωμα στους υπαλλήλους για δωρεάν ή με έκπτωση αγαθά ή υπηρεσίες που κατασκευάζονται άμεσα από τον εργοδότη.

Στην περίπτωση των αγαθών που διατίθενται με έκπτωση, η αξία της παροχής σε είδος ισούται με τη διαφορά μεταξύ της τιμής πώλησης του αγαθού

ή της υπηρεσίας και της πραγματικής τιμής που καταβάλλεται από τον υπάλληλο στον εργοδότη. «Τιμή πώλησης» σημαίνει την κανονική τιμή πώλησης που διατίθεται στο ευρύ κοινό περιλαμβανομένων οποιωνδήποτε εκπτώσεων οι οποίες παραχωρούνται γενικά στο κοινό.

Όταν η παροχή σε είδος αποτελείται από τη δωρεάν παραχώρηση αεροπορικών εισιτηρίων (από τον εργοδότη) μέσα στο πλαίσιο της επιχείρησης που ασκεί, όταν δηλαδή λειτουργεί στην αεροπορική βιομηχανία, η αξία της παροχής σε είδος είναι η ψηλότερη από:

- το πραγματικό κόστος το οποίο ο εργοδότης επωμίζεται για να παρέχει την ωφέλεια αυτή· και
- 20% της αγοραίας αξίας του σχετικού εισιτηρίου οικονομικής κλάσης.

6.6 Δωρεάν ή επιχορηγημένα γεύματα

Η προμήθεια δωρεάν ή επιχορηγημένων γευμάτων θεωρείται φορολογητέα παροχή σε είδος αλλά εξαιρείται όταν:

- (α) η παροχή επιχορηγημένων γευμάτων γίνεται σε όλο το προσωπικό στο κτίριο της επιχείρησης μόνο, ή
- (β) η παροχή γίνεται μέσα στα πλαίσια οργανωμένης εκδήλωσης.

Η αξία της παροχής σε είδος θα πρέπει να περιλαμβάνει το κόστος του φαγητού, της ετοιμασίας και της εξυπηρέτησης, δηλαδή το πραγματικό κόστος του εργοδότη. Θα πρέπει επίσης να εφαρμόζεται σε πραγματικά δεδομένα, δηλαδή να λαμβάνεται υπόψη ο αριθμός των υπαλλήλων, ο αριθμός των ημερών που παραχωρούνται τα γεύματα κλπ.

Η πιο πάνω μεταχείριση ισχύει ανεξάρτητα των προνοιών που μπορεί να περιλαμβάνονται σε διάφορες συμβάσεις απασχόλησης.

6.7 Δώρα στους υπαλλήλους

Ένα δώρο (είτε σε μετρητά είτε σε είδος) από τον εργοδότη προς τον υπάλληλο αποτελεί όφελος το οποίο αποκομίζει κατά τη διάρκεια ή λόγω της εργοδότησης του προσώπου. Όταν η αξία του δώρου τα Χριστούγεννα, ή σε παρόμοια περίπτωση δεν υπερβαίνει το ποσό των €300 και όταν ο εργοδότης δεν το διεκδικεί το κόστος του ως έξοδο κατά τον υπολογισμό του φορολογητέου εισοδήματος, τότε το δώρο δεν χρειάζεται να δηλώνεται ως έσοδο του υπαλλήλου. Η πρακτική αυτή θα εφαρμόζεται μόνο σε ένα δώρο ανά υπάλληλο κατά τη διάρκεια του έτους, εκτός στην περίπτωση που ο υπάλληλος τελεί το γάμο του, οπότε στην περίπτωση αυτή θα εφαρμόζεται σε δύο δώρα.

Όταν ο υπάλληλος αμείβεται από τον εργοδότη σε είδος ή άλλα μη χρηματικά είδη, τότε η αγοραία αξία της αμοιβής θα πρέπει να περιλαμβάνεται στο εισόδημα του υπαλλήλου. Αν το είδος προσωποποιείται με την ύπαρξη του λογότυπου της εταιρείας ή σκαλίζεται με το όνομα του υπαλλήλου ή κάποιο μήνυμα, η αγοραία αξία του μπορεί να επηρεαστεί αρνητικά. Σε τέτοιες περιπτώσεις το ποσό που πρέπει να συμπεριληφθεί στο εισόδημα του υπαλλήλου μπορεί να μειωθεί (με κάποιο λογικό ποσό), λαμβάνοντας υπόψη όλες τις συνθήκες. Ανάλογα με την αξία του βραβείου, η ύπαρξη ενός λογότυπου μπορεί να έχει μικρή, (μπορεί βέβαια και καθόλου) επίδραση επί της αγοραίας αξίας του αγαθού. Αν το βραβείο που δίδεται είναι πλακέτα, τρόπαιο ή άλλο αναμνηστικό ονομαστικής αξίας για το οποίο δεν υπάρχει αγοραία αξία, τότε δεν υπάρχει ανάγκη να συμπεριληφθεί οποιοδήποτε ποσό στο εισόδημα του υπαλλήλου.

Όταν ένας υπάλληλος λαμβάνει από τον εργοδότη του κάποιο βραβείο που σχετίζεται με την απόδοσή του, π.χ. ύψος πωλήσεων, ή για άλλη εργασία που εκτέλεσε, η αγοραία αξία τέτοιου κινήτρου θεωρείται ως αμοιβή η οποία συμπεριλαμβάνεται στο εισόδημα του εκτός εάν ο εργοδότης δεν διεκδικήσει τα έξοδα.

6.8 Κόστος Εργαλείων – Ανάκτηση Εξόδων.

Όταν ο εργοδότης αποζημιώνει τους υπαλλήλους του (με την καταβολή μετρητών) για να καλύψει το κόστος των εργαλείων (δεν περιλαμβάνει αναλώσιμα) τα οποία οι υπάλληλοι οφείλουν να έχουν για να εκτελέσουν την εργασία τους, το ποσό θα πρέπει να συμπεριληφθεί στα εισοδήματα των υπαλλήλων. Εξυπακούεται ότι τα εν λόγω εργαλεία θα είναι ιδιοκτησία του υπαλλήλου και όχι του εργοδότη.

6.9 Ταξίδια διακοπών, διάφορα δώρα και βραβεία κινήτρων

Όταν ο εργοδότης καταβάλλει το κόστος διακοπών του υπαλλήλου, της οικογένειάς του ή και των δύο, το κόστος στον εργοδότη αποτελεί φορολογητέα παροχή σε είδος. Παρομοίως, όταν εξοχική ακίνητη ιδιοκτησία που ανήκει στον εργοδότη, χρησιμοποιείται από τον υπάλληλο, τη σύζυγο ή και τους δύο, υπάρχει φορολογητέα παροχή σε είδος, αξία της οποίας ισούται με την αγοραία αξία της διαμονής μείον οποιοδήποτε ποσό καταβάλλεται από τον υπάλληλο προς τον εργοδότη.

Ωστόσο, η φορολογητέα παροχή σε είδος μπορεί να αγνοηθεί αν υπάρχει καταληκτική απόδειξη που δείχνει ότι ο υπάλληλος, κατά τη διάρκεια των διακοπών, ασχολείται με τις επιχειρηματικές δραστηριότητες του εργοδότη του.

Σε περίπτωση που η παρουσία του υπαλλήλου κρίνεται απαραίτητη για σκοπούς της επιχείρησης και η λειτουργία αυτή αποτελεί το βασικό σκοπό του ταξιδιού, τότε δεν θα αναγνωρισθεί καμιά φορολογητέα παροχή σε είδος με τα έξοδα ταξιδιού του υπαλλήλου τα οποία κρίνονται απαραίτητα για την επίτευξη των επιχειρηματικών σκοπών του ταξιδιού, αν οι δαπάνες θεωρούνται λογικές σε σχέση με την επιχειρηματική λειτουργία. Όταν το επιχειρηματικό ταξίδι επεκτείνεται ώστε να καλύψει και πληρωμές διακοπών ή αναψυχής, τότε ο υπάλληλος θεωρείται ότι λαμβάνει φορολογητέα παροχή σε είδος, η αξία της οποίας

ισούται με το κόστος που επιβαρύνεται ο εργοδότης αναφορικά με την επέκταση αυτή.

Κεφάλαιο 7: Εξαιρέσεις

7.1 Εισαγωγή

Όπως αναφέρθηκε προηγουμένως υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις όπου μια ωφέλεια που λαμβάνει ο υπάλληλος δεν θα φορολογηθεί καθόλου ή δεν θα φορολογηθεί εξ ολοκλήρου ως παροχή σε είδος. Επιπρόσθετα, από τις πιο πάνω αναφερόμενες περιπτώσεις, οι κανόνες θα παρέχουν εξαιρέσεις για τα πιο κάτω.

Θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη έμφαση ότι οι εξαιρέσεις που περιλαμβάνονται στο ενημερωτικό αυτό φυλλάδιο δεν εφαρμόζονται όπου η σχετική παροχή σε είδος λαμβάνει την μορφή παραχώρησης μετρητών. Οι εξαιρέσεις εφαρμόζονται μόνο όταν η πληρωμή ή η αποζημίωση προς τον υπάλληλο γίνεται έναντι πραγματικών εξόδων που υποστηρίζονται από αποδείξεις πληρωμής. Οι οποιοσδήποτε αποδείξεις αποζημιώνονται θα πρέπει να τηρούνται από τον εργοδότη για έλεγχο που πραγματοποιείται από το Τμήμα Φορολογίας σε μεταγενέστερο στάδιο.

7.2 Τηλεφωνία

Οι πληρωμές ή οι αποζημιώσεις που γίνονται για σταθερά ή κινητά τηλέφωνα εξαιρούνται από τις πρόνοιες των οδηγιών αυτών και δεν φορολογούνται από την πλευρά του δικαιούχου.

Οι πληρωμές ή οι αποζημιώσεις που γίνονται στους υπαλλήλους αναφορικά με την παροχή υπηρεσιών τηλεφωνίας εξαιρούνται μόνο όταν γίνονται έναντι πραγματικών αποδείξεων. Η κατ' αποκοπή παραχώρηση οποιωνδήποτε μετρητών αναφορικά με υπηρεσίες τηλεφωνίας φορολογείται επί ολόκληρου του ποσού.

7.3 Εξοπλισμός ηλεκτρονικών υπολογιστών.

Η χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών και άλλου σχετικού εξοπλισμού, περιλαμβανομένης και της παροχής διαδικτυακών υπηρεσιών που παρέχονται από τον εργοδότη εξαιρείται από τις πρόνοιες των οδηγιών αυτών και δεν αποτελεί φορολογητέα παροχή σε είδος για το δικαιούχο. Η παροχή δωρεάν διαδικτύου και άλλων δωρεάν συνδρομών να φορολογείται σαν όφελος όταν ο εργοδότης είναι ο παροχέας.

7.4 Διευκολύνσεις φύλαξης και ψυχαγωγίας παιδιών

Οι υπηρεσίες που αφορούν τη φύλαξη και τη ψυχαγωγία των παιδιών που παρέχονται στα υποστατικά του εργοδότη για όφελος των υπαλλήλων εξαιρούνται από τη φορολόγηση. Επίσης, εξαιρούνται οι διευκολύνσεις που παρέχονται σε υποστατικά συνδεδεμένης εταιρείας.

7.5 Αγαθά που καταναλώνονται εντός των υποστατικών

Τα αγαθά τα οποία διατίθενται προς τους υπαλλήλους για κατανάλωση κατά τη διάρκεια εργάσιμης μέρας στα υποστατικά του εργοδότη εξαιρούνται. Τέτοια θα είναι η περίπτωση όπου μια ζυθοποιία προμηθεύει τους υπαλλήλους της με μπίρα για κατανάλωση εντός των υποστατικών της κατά τη διάρκεια μια εργάσιμης ημέρας. Όταν ο εργοδότης είναι εταιρεία, η εξαίρεση επεκτείνεται επίσης σε αγαθά που καταναλώνονται και στα υποστατικά συνδεδεμένης εταιρείας.

7.6 Εφημερίδες

Οι εφημερίδες ή/και τα περιοδικά, ή οι συνδρομές σε εφημερίδες ή περιοδικά τα οποία σχετίζονται με τη φύση των δραστηριοτήτων της επιχείρησης και τα οποία διατίθενται στους υπαλλήλους για να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς της επιχείρησης εξαιρούνται. Αυτό εφαρμόζεται, επίσης, όταν παρόμοια αντικείμενα διατίθενται με ηλεκτρονικά μέσα, όπως είναι οι συνδρομές σε

διαδικτυακούς ιστότοπους. Ωστόσο, η εξαίρεση αυτή δεν εφαρμόζεται όταν δεν υπάρχει επιχειρηματική χρήση ή όπου η επιχειρηματική χρήση είναι περιστασιακή.

7.7 Συνδρομές σε επαγγελματικά σώματα

Οι συνδρομές που καταβάλλονται από τον εργοδότη αναφορικά με την ιδιότητα μέλους του υπαλλήλου σε επαγγελματικό σώμα εξαιρούνται, με την προϋπόθεση ότι η ιδιότητα του μέλους κρίνεται απαραίτητη για την εκτέλεση της εργασίας του υπαλλήλου και ο εργοδότης είναι το πρόσωπο που βασικά αποκομίζει όφελος από την πληρωμή.

Το κατά πόσο ο εργοδότης είναι το πρόσωπο που αποκομίζει βασικά το όφελος είναι θέμα πραγματικών γεγονότων. Αν η ιδιότητα του μέλους δεν είναι προϋπόθεση για την εργοδότηση, το θέμα του προσώπου που επωφελείται βασικά θα πρέπει να επιλυθεί. Ο εργοδότης έχει την ευθύνη για να προβεί στον εν λόγω προσδιορισμό· ωστόσο, θα πρέπει να είναι σε θέση ο ίδιος να δικαιολογήσει την απόφασή του όταν του ζητηθεί από το Τμήμα Φορολογίας.

7.8 Ασφαλιστική κάλυψη σε σχέση με ζημιές

Η ασφάλεια ή η αποζημίωση που καταβάλλεται από τον εργοδότη για σκοπούς κάλυψης εναντίον προσωπικής ευθύνης των αξιωματούχων που γεννάνται από την εκτέλεση των καθηκόντων των υπαλλήλων εξαιρείται.

7.9 Βραβεία για μακροπρόθεσμη υπηρεσία

Τα βραβεία που απονέμονται ως αναγνώριση για υπηρεσία δεκαπέντε (15) ετών και άνω εξαιρούνται, με την προϋπόθεση ότι η φορολογητέα αξία του βραβείου δεν υπερβαίνει την μέγιστη αξία (€100 ανά έτος υπηρεσίας) και κανένα παρόμοιο βραβείο δεν έχει δοθεί στον λήπτη τα προηγούμενα δέκα (10) έτη. Οποιαδήποτε αξία πέραν του πιο πάνω αναφερόμενου ποσού θα αποτελεί φορολογητέο εισόδημα για το λήπτη.

7.10 Χριστουγεννιάτικα πάρτι και Εκδηλώσεις

Ένα ετήσιο Χριστουγεννιάτικο πάρτι ή μια εναλλακτική εκδήλωση παρόμοιας φύσης, όπως ένα ετήσιος χορός μετά γεύματος, το οποίο είναι ανοικτό σε όλο το προσωπικό γενικά δεν θεωρείται ότι αποτελεί φορολογητέα παροχή σε είδος.

Η διοργάνωση πάρτι ή άλλης κοινωνικής εκδήλωσης από τον εργοδότη, το οποίο είναι γενικά διαθέσιμο για όλους τους υπαλλήλους, θα γίνεται αποδεκτό ως μη φορολογητέα παροχή σε είδος αν το κόστος ανά υπάλληλο είναι λογικό υπό τις περιστάσεις.

7.11 Εκπαιδευτικά προγράμματα/υποτροφίες στους υπαλλήλους

Τα έξοδα που επωμίζεται ένας υπάλληλος ή για τα οποία αποζημιώνεται μέσα στο πλαίσιο συμμετοχής σε κάποιο εκπαιδευτικό πρόγραμμα ή πρόγραμμα επιπρόσθετης κατάρτισης εξαιρούνται από τη φορολόγηση όταν τηρούνται οι πιο κάτω προϋποθέσεις:

- Το εκπαιδευτικό πρόγραμμα οδηγεί στην απόκτηση γνώσεων ή δεξιοτήτων τα οποία (α) είναι αναγκαία για την εκτέλεση των καθηκόντων του, ή (β) σχετίζονται άμεσα με την αύξηση της αποδοτικότητας στην εκτέλεση των υφιστάμενων καθηκόντων ή των μελλοντικών καθηκόντων του υπαλλήλου, χωρίς να είναι αναγκαίο να οδηγούν στην απόκτηση οποιουδήποτε προσόντος από τον υπάλληλο.
- Τα σχετικά έξοδα αποτελούνται από (α) τα διδάκτρα για το πρόγραμμα, (β) το κόστος των αναγκαίων βιβλίων και άλλων υλικών για το πρόγραμμα·
- Όταν ο υπάλληλος βρίσκεται προσωρινά εκτός του συνηθισμένου τόπου εργασίας του ενώ συμμετέχει στο πρόγραμμα, τα σχετικά έξοδα μπορεί να συμπεριλαμβάνουν (α) επιπρόσθετα έξοδα για τη διακίνηση από και προς το τόπο του προγράμματος και (β) έξοδα συντήρησης εντός λογικών πλαισίων ενώ συμμετέχει στο πρόγραμμα. Αν το πρόγραμμα λαμβάνει χώρα εκτός της Δημοκρατίας, τα σχετικά έξοδα

περιλαμβάνουν επίσης το κόστος του ταξιδιού και της διαμονής.

Φορολογητέα παροχή σε είδος γεννάται στην περίπτωση που ο βασικός σκοπός της εκπαίδευσης είναι για όφελος του υπαλλήλου.

Οι πιο κάτω οδηγίες βοηθούν στον καθορισμό κατά πόσο υπάρχει φορολογητέα παροχή σε είδος· ωστόσο, δεν σημαίνει ότι αναγκαστικά εφαρμόζονται στις σχέσεις που δεν υπάρχει αμφοτεροβαρής συναλλαγή, ή σε συγκεκριμένα παραδείγματα στα οποία υπάρχει απόδειξη ότι το όφελος ήταν βασικά για τον υπάλληλο. Αυτή θα είναι η περίπτωση, για παράδειγμα, αν ο υπάλληλος και ο εργοδότης έχουν συνάψει συμφωνία βάσει της οποίας η αμοιβή που συνήθως καταβάλλεται στον υπάλληλο μειώνεται εις αναγνώριση του συνολικού κόστους εκπαίδευσης που επιβαρύνεται ο εργοδότης.

Υπάρχουν βασικά τρεις γενικές κατηγορίες εκπαίδευσης:

Ειδική εκπαίδευση που σχετίζεται με τον εργοδότη:

Τα μαθήματα που λαμβάνονται για σκοπούς διατήρησης ή/και αναβάθμισης των προσόντων/δεξιοτήτων του υπαλλήλου που σχετίζονται με τα καθήκοντα της θέσης που κατέχει ή γενικότερα με τον εργοδότη, όταν θεωρείται λογικό να υποθέσουμε ότι ο υπάλληλος αυτός θα συνεχίσει την εργοδότηση του για λογική περίοδο μετά την αποπεράτωση του μαθήματος, θα θεωρείται ότι βασικά ωφελεί τον εργοδότη και γι αυτό δεν θα είναι φορολογητέο. Για παράδειγμα, τα δίδακτρα και άλλα σχετικά κόστη όπως τα γεύματα, η διακίνηση και διαμονή, σε κλάδο που σχετίζεται με τις τρέχουσες και μελλοντικές ευθύνες του υπαλλήλου στην επιχείρηση του εργοδότη, δεν θα αποτελούν φορολογητέο όφελος.

Εκπαίδευση Γενικής Εργοδότησης: Άλλα σχετικά με τις επιχειρήσεις μαθήματα, αν και όχι άμεσα σχετικά με την επιχείρηση του εργοδότη, θα θεωρούνται γενικώς ως μη φορολογητέα. Παραδείγματα μη φορολογητέας εκπαίδευσης θα

περιλαμβάνουν μαθήματα όπως τη διαχείριση του άγχους, ισότητα στην απασχόληση, δεξιότητες πρώτων βοηθειών και γλωσσών. Συνήθως, η εκπαίδευση που γίνεται εντός της επιχείρησης δεν θα θεωρείται ως φορολογητέα παροχή σε είδος.

Εκπαίδευση προσωπικού ενδιαφέροντος: Μαθήματα τα οποία πληρώνει ο εργοδότης για προσωπικό ενδιαφέρον του υπαλλήλου ή για την απόκτηση τεχνικών δεξιοτήτων τα οποία δεν σχετίζονται με τις δραστηριότητες του εργοδότη θεωρούνται ως πρωταρχικού οφέλους για τον υπάλληλο και φορολογούνται. Για παράδειγμα, τα δίδακτρα που πληρώνονται για ένα μάθημα επιπλοποιίας (προσωπικού ενδιαφέροντος) θα οδηγήσουν σε φορολογητέο όφελος.

Όταν ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα, το οποίο χρεώνει δίδακτρα διδασκαλίας, παρέχει εκπαίδευση χωρίς δίδακτρα ή με μειωμένα δίδακτρα σε υπάλληλο του ιδρύματος, ή τη σύζυγο του ή στα παιδιά του, η αγοραία αξία του οφέλους πρέπει να συμπεριληφθεί στο εισόδημα του υπαλλήλου.

7.12 Στολές και Ειδική Ενδυμασία

Δεν θεωρείται ότι υπάρχει φορολογητέα παροχή σε είδος όταν ο υπάλληλος προμηθεύεται με ειδική στολή, την οποία απαιτείται όπως φορά κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του ή όταν προμηθεύετε με ειδική ένδυση (περιλαμβανομένων και υποδημάτων ασφαλείας) η οποία σχεδιάστηκε για προστασία από τους ειδικούς κινδύνους που πιθανόν να υπάρχουν στο χώρο εργασίας.

Οι πληρωμές που γίνονται από τον εργοδότη προς τον υπάλληλο για τον καθαρισμό των στολών σε καθαριστήριο, ή απευθείας στον υπάλληλο ως αποπληρωμή των εξόδων αυτών, δεν αποτελούν επίσης φορολογητέο όφελος προς τον υπάλληλο.

7.13 Μεταφορά στον χώρο εργασίας

Οι εργοδότες αρκετές φορές θεωρούν ότι είναι γρηγορότερη και ασφαλέστερη η προσέλευση των

υπαλλήλων στους χώρους εργασίας με τη διάθεση οχημάτων, τα οποία μαζεύουν τους υπαλλήλους από προκαθορισμένα σημεία, παρά όταν αυτή γίνεται με τη χρήση ιδιωτικών ή δημόσιων οχημάτων. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η διάθεση αυτών των οχημάτων δεν αποτελεί φορολογητέο όφελος προς τον υπάλληλο. Ωστόσο, η πληρωμή των πραγματικών εξόδων ή η παραχώρηση κάποιας αποζημίωσης για την μεταφορά προς και από τον τόπο εργοδότησης πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στο εισόδημα του υπαλλήλου.

7.14 Χώροι Αναψυχής

Όταν επιτρέπεται σε όλους τους υπαλλήλους γενικά να χρησιμοποιούν τους χώρους αναψυχής, π.χ. γυμναστήρια, πισίνες, γήπεδα αντισφαίρισης, γήπεδα γκόλφ κ.ά., χωρίς την καταβολή οποιουδήποτε ποσού ή με την καταβολή κάποιου μικρού συμβολικού ποσού, τότε το όφελος που λαμβάνει ο υπάλληλος από αυτή τη χρήση δεν είναι φορολογητέο.

Παρομοίως, αν ο εργοδότης καταβάλει τα δικαιώματα που απαιτούνται για να γίνει ένας υπάλληλος μέλος σε κάποιο κοινωνικό ή αθλητικό λέσχη, τότε ο υπάλληλος δεν θεωρείται ότι έλαβε φορολογητέο όφελος όταν η ιδιότητα του μέλους ήταν βασικά για το πλεονέκτημα του εργοδότη παρά του υπαλλήλου.

7.15 Έξοδα Μετεγκατάστασης

Όταν ο εργοδότης αποζημιώνει τον υπάλληλο για έξοδα που έχει υποστεί ο τελευταίος για μετεγκατάσταση τόσο του ιδίου όσο και της οικογένειάς του, είτε γιατί έχει μετατεθεί σε άλλη εγκατάσταση της επιχείρησης είτε γιατί έχει αποδεχθεί εργασία σε τόπο άλλο από αυτό που βρίσκεται η διαμονή του, η αποζημίωση αυτή δεν θεωρείται ως παροχή σε είδος.

Το όριο της προαναφερθείσας εξαίρεσης είναι το κατ' αποκοπή ποσό των €9.000 ή το πραγματικό κόστος σύμφωνα με τα τιμολόγια. Πέραν από τα προαναφερθέντα περιλαμβάνονται και τα πραγματικά έξοδα που προβαίνει ο εργοδότης για

την εγγραφή του συγκεκριμένου υπαλλήλου σε όλα τα δημόσια τμήματα όπως στο Τμήμα Κοινωνικών Ασφαλίσεων, Τμήμα Φορολογίας, Τμήμα Μετανάστευσης κτλ.

Τα πιο πάνω ισχύουν εάν συντρέχουν τα πιο κάτω:

- Ο υπάλληλος πρόκειται να αλλάξει την κύρια κατοικία του λόγω νέας εργοδότησης ή αλλαγής καθηκόντων ή αλλαγή του μέρους όπου εξασκούνται τα καθήκοντα του.
- Η απόσταση της νέας κατοικίας από τον χώρο εργασίας που θα ασκεί τα νέα του καθήκοντα να είναι εντός λογικών πλαισίων.
- Η απόσταση της προηγούμενης κατοικίας του από τον χώρο εργασίας που θα ασκεί τα νέα του καθήκοντα να μην είναι εντός λογικών πλαισίων.